

74

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

REVISTA SEMESTRAL
DESEMBRE 2021

ÍNDEX

— 2 —

Hola!

— 3 —

**Des de la taula
de l'alcaldessa**

— 5 —

Notícies del semestre

— 24 —

V Premi Contes Fantàstics 2021

— 30 —

L'escola Castanyer

— 32 —

Els viatges d'en Quim

— 34 —

**La nul·litat de les eleccions
municipals del 1895**

— 36 —

Cultura

— 38 —

Toti Toronell

— 40 —

Júlia Plana i Adrià Plana

— 42 —

**El pregó de les festes
de Sant Joan les Fonts**

— 46 —

Records

Hola!

Ben aviat tancarem l'últim capítol d'aquest 2021. I com de ràpid ens ha passat i que complicat que ha estat! Però ja n'albirem el final i en uns dies podrem tancar les cobertes del llibre sencer. Adeu, 2021!

També, com cada any, ha arribat l'hora de fer-nos les "promeses" per a l'any vinent: fer més exercici, aprimar-nos, organitzar-nos millor, estalviar, deixar de fumar, viatjar més, etc. Sigui el que sigui el que escolliu, el que compliu... i el que no, feu-ho amb il·lusió, energia i moltes ganes! Perquè cal esperar que el pròxim any sigui molt millor. Cada dia que vivim és un petit tresor que cal gaudir al màxim. No deixeu escapar ni un dels nous dies del 2022!

Des de l'equip de redacció d'*El Soroll* i des de l'Ajuntament us desitgem el bo i millor per a aquest nou any: felicitat i il·lusió per a tots els habitants de Sant Joan, la Canya i Begudà, joia per a tothom en el nostre petit racó de món, Sant Joan les Fonts.

Bon Nadal i bon any!

SANT JOAN LES FONTS

El Soroll

74

Edició

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

Redacció

Joaquim Ferrer, Xavier Valeri, alumnes de l'escola Castanyer i Glam Comunicació

Disseny

Glam Comunicació
— www.glam.coop

Dipòsit legal

GI-966-90

Impressió

Impremta Callís
— Tel. 972 27 10 26

Tiratge

1.700 exemplars

La redacció no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Nota de la redacció: si algú no rep la revista puntualment en el seu domicili, si us plau, poseu-vos en contacte amb nosaltres al 972 29 00 52

Autora de la fotografia de la portada:
Conxita Pararols Planella

DES DE LA TAULA DE L'ALCALDESSA

MARIA VIDAL

Arriba a les vostres mans el darrer *Soroll* de l'any. Un any intens i difícil en el qual tot s'ha vist afectat, altra vegada, per una pandèmia que sembla que no vol marxar. El dia a dia ha conviscut amb situacions particulars complexes i hem hagut de superar moments complicats. Des d'aquesta taula voldria tenir un record per a totes aquelles persones que al llarg de l'any ens han deixat, per a les famílies que han patit, per als veïns i veïnes que ho han passat malament. Molts ànims i força per seguir endavant.

No obstant això, a poc a poc, hem anat recuperant activitats que no fa massa dúiem a terme al nostre municipi. Una d'aquestes ha estat la Nit de les Dones d'Aigua, enguany creada per la companyia santjoanenca Cia Voël. Una meravella artística

que, mitjançant la tècnica del circ, ens ha acostat a la màgia de les dones d'aigua de totes les èpoques i moments. Les activitats d'estiu, que van començar el juny amb les nimfes dels rius i va seguir el juliol, amb el cinema a la fresca i la projecció de la pel·lícula *Garrotxilàndia*, va finalitzar el setembre a Begudà amb la celebració de la Diada Nacional de Catalunya.

Així vam arribar a la tardor! La Fira de Bruixeria ha estat la protagonista indiscutible d'aquesta estació que es tenyeix de colors ocres i rogencs. Amb la Fira ha tornat la màgia, el misteri, les sensacions que ens transmeten els elements de la natura i el coneixement ancestral de les plantes remeieres. El novembre hem presenciat el naixement d'una nova proposta, DepaRIUre, una matinal de pallas-

sos de gran qualitat per gaudir d'aquest estil artístic i la seva especial posada en escena.

I què dir del desembre? Doncs que torna la màgia de Nadal i de les festes tradicionals. El cagatió, el concert de Nadal, el campament reial i els Reis Mags, les quines solidàries, la Marató, els pessebres i les llums que engalanen els carrers i places. Un acabament d'any amb el desig d'un Any 2022 pròsper, ple de salut i respecte, empatia i comprensió.

Des d'aquestes pàgines us vull desitjar unes bones festes i una bona entrada d'any per a tots i totes. Gaudiu al màxim cada moment!

Una abraçada!

Naixements, matrimonis i defuncions

NAIXEMENTS

Dafne Atabraham Mendoza	19/07/2021
Anna Vilaseca Girona	30/07/2021
Allyson Martínez Giménez	31/07/2021
Guifré Gómez Aguilera	16/09/2021
Jana Lemonche Dorca	24/09/2021
Mannat Kaur	25/09/2021
Avril Bonamaison Aguilera	02/10/2021
Anhel Martín Sala	29/10/2021
Bior Gutiérrez Gómez	10/11/2021
Enyd Linares Palau	17/11/2021
Elsa Roig Bassagañas	27/11/2021

MATRIMONIS

Jorge Tomás Blanch	
María Laura Navarro Fernández	14/06/2021
Jordi Bosch Algueró	
Judit Méndez Conejo	10/07/2021
Abdelmoghite El Ouahabi El Ouhabi	
Oumnia Barrahmuni El Aamiri	01/10/2021
Jordi Comamala Garnatxe	
Nazaré da Costa Alves	08/10/2021
Manel Yeste Pinadero	
Agnès Estañol Llongarriu	08/11/2021

DEFUNCIONS

Juny
Carmen Dorca Masllorens, Lourdes Agustí Pineda.
Juliol
Jorge Grèbol Arbat, Josefa Planella Darné, Pere Vila Colobrans, Joan Badosa Pujolar, Cosme Frigola Plana, Quim Roig Vila.
Agost
Josefa Domínguez Martínez, Rosalía Peón Ferreres, Magdalena García García, Carmen Badosa Fajula, Jose Vila Surroca, Juan Sala Obrador, Juan Antonio Rojo Puig, Luciana Moreno Maillo, Daniel Cervosa Agustí, Serafina Castany Masanas, Montserrat Balateu Vergés, Ana Morenilla Robles, Maria Motjer Gimbernat.
Setembre
Jordi Ortuño Vila, Núria Marcé Juncà, Natividad Juvina Reixach.
Octubre
Maria Rosa Grau Fàbregas, Antonia Roca Vergés, Teresa Torras Camps, Mercè Serrat Ayats.
Novembre
Clara Olivet Reixach, Juan Casanova Puigvert, Luis Soldevila Albareda, Felicitas López Mendoza, Dolors Sala Riera, Antònia Anglada Deseura.

TELÈFONS I FORMACIÓ PER A EMERGÈNCIES

Bombers

112

Mossos

112

Emergències mèdiques

061

WhatsApp

621 241 458

Àrea Bàsica de Salut

Sant Joan les Fonts

972 29 08 36

La Canya

972 29 20 89

Desfibril·lador de Sant Joan les Fonts

NOVA UBICACIÓ
a l'edifici de Ràdio
Sant Joan

Desfibril·lador de la Canya

Entrada de l'Asso-
ciació Esportiva La
Canya

Davant una aturada cardíaca, cal trucar al 112, utilitzar els desfibril·lador i esperar els serveis d'emergència

Ajuntament de Sant Joan les Fonts

972 29 00 52

NOTÍCIES DEL SEMESTRE

Els Gegants, mudats per la Festa Major

La renovació integral d'en Joan i la Roser, els Gegants de Sant Joan les Fonts, ja s'ha completat. Després de fer-los una estructura nova que va alleugerir el seu pes entre 6 i 7 quilos, enguany ha estat el torn de la reforma de la seva fisonomia. Fins i tot han arribat a fer-li la manicura a la Gegantessa!

També, des de Mia's Disseny i amb el suport del modista Carlus Soler, s'han renovat els vestits que els identifiquen com a "pagesos vestits de Festa Major", l'opció que havia guanyat en l'enquesta popular. I així d'engalanats van aparèixer, el dia de Sant Joan, a la plaça Major, on els esperaven un bon grapat de veïns i veïnes i també el bisbe de Girona, Francesc Pardo, que va oficiar la missa solemne.

Renovació de l'enllumenat públic

A principis d'estiu es van fer millores en el quadre elèctric del sector de la Canya Q23 Av. Pirineus, que porta els punts de llum de l'Av. Pirineus, Francesc de Verntallat, Puigsacalm i Pompeu Fabra.

A més, s'han substituït 40 lluminàries existents i s'ha passat d'una potència de 250 i 125W a tant sols 37W per punt de llum. Ara són de tipus LED amb reducció de nivell durant la nit. Aquesta actuació suposarà un estalvi anual de 25.627 kWh, que representa deixar d'emetre 10,23 tones de CO₂ i també un estalvi econòmic de més de 3.000 euros anuals.

Aquesta intervenció ha tingut un cost de més 12.000 euros, subvencionats en un 75% per la Diputació de Girona dins el programa Del Pla a l'acció-L3 d'eficiència energètica per lluitar contra el canvi climàtic.

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va començar a posar en pràctica les accions proposades al PAES (Pla d'acció per a l'energia sostenible) per reduir un 20% les emissions de CO₂. Aquestes actuacions donen continuïtat a les que ja s'havien fet en anys anteriors, com la reducció de consum en altres punts de l'enllumenat públic o la fotovoltaica d'autoconsum a l'edifici del CPS.

La Festa Major omple de vida Sant Joan les Fonts

Aquest any es va celebrar sota el nom de Celebració del Solstici d'Estiu

Sant Joan les Fonts va tornar a celebrar la Festa Major amb un grapat d'actes que van permetre que famílies i amics es tornessin a reunir, després que l'any passat bona part de les propostes s'haguessin de suspendre a causa de les restriccions de la pandèmia.

Els actes van començar el tercer cap de setmana de juny, com un aperitiu, amb la representació d'*El Crèdit*. El gruix però va començar la tarda de la Revetlla amb l'arribada de la flama del Canigó que portaven corredors des de Bianya. Tot seguit es va fer lliurament dels premis del Concurs de Pintura Ràpida de l'Escola Municipal de Belles Arts; els premiats es van endur xecs per bescanviar per material d'oficina i pintura.

El pregó d'enguany va anar a càrrec de les juntes del Club Poliesportiu Sant joanenc (CPS), l'actual i la primera, que

amb motiu del 50è aniversari del club van omplir l'esdeveniment d'anècdotes i d'històries.

Nou espectacle de les Dones d'Aigua

Com ja es tradició, al vespre de Sant Joan es va celebrar la Nit de les Dones d'Aigua, un espectacle que s'estrenava i que fusionava diferents elements artístics i del patrimoni del municipi amb la proposta escènica innovadora de la Cia. Voël. La nit va acabar amb un espectacular castell de focs.

El dia de Sant Joan al matí, en Joan i la Roser van estrenar nova vestimenta a la plaça Major. I a la tarda, l'Orquestra Internacional Meravella va acollir un dels actes més emblemàtics i multitudinaris: el concert de Festa Major en què no va faltar la *Serenata de l'Alcaldessa*, una actuació instrumental en la qual cadascun dels músics

va rebre un fuet com a obsequi. A més, s'hi van ratificar l'Hereu i la Pubilla de Sant Joan les Fonts: en Lluç Danés i l'Anna Roca, que seguiran un any més en el càrrec donada l'excel·lència d'aquest període de pubillatge.

Divendres 25 al matí, la mainada s'ho va passar pipa amb uns tobogans aquàtics que els va entretenir per celebrar la Festa però també el final de curs. A la tarda, es va inaugurar la nova seu de la biblioteca Francesc Caula al Castell de Juvinyà que, com ampliarem més endavant, va comptar amb la presència de la Presidenta del Parlament de Catalunya, Laura Borràs, i més d'un centenar de veïns i veïnes.

Posteriorment, es va celebrar una audició de sardanes amb la Cobla Osona a la plaça Major, mentre que el punt final el va posar el concert del grup banyolí Germà Negre amb el seu folk festiu.

Nens i nenes creen nous tríptics turístics

L'alumnat de 4t, 5è i 6è de l'escola Castanyer ha desenvolupat uns tríptics turístics que es poden descarregar al web de turisme del municipi. Aquest material inclou dues rutes i un joc. El projecte, segons ressalta Estel Batlle, regidora de Turisme, "és una manera de promocionar turísticament el poble des del punt de vista dels seus infants". Batlle ha recalcat que "per a nens i nenes ha estat una experiència molt enriquidora, ja que han posat en pràctica coneixements de redacció i disseny gràfic, alhora que han conegut més racons del seu municipi".

L'alumnat de 4t va elaborar una ruta històrica, que inclou el pont medieval, el vulcanisme del Boscarró, el Molí Fondo, el monestir o el poblat ibèric. Els alumnes de 5è van crear un joc: s'havien de trobar unes escultures a la casa de l'artista local Joan Sala, a qui van haver d'entrevistar.

Per la seva banda, els alumnes de 6è van plasmar algunes de les fonts més emblemàtiques: can Xervanda, la Font Bona, la Font Freda i la Font de les Mulleres. Per a la creació de les rutes van fer una visita guiada, amb la col·laboració del Camp d'Aprenentatge de la Garrotxa. Un cop fet el treball de camp, en grups de 3 o 4 persones, van consensuar les imatges, les indicacions de la ruta i el disseny del tríptic.

Per a la regidora de Promoció i Ensenyament, Anna Serra, "és un projecte innovador i singular, ja que no coneixem cap altre municipi que es promocioni des de la mirada de la seva mainada".

Laura Borràs inaugura la nova seu de la biblioteca Francesc Caula

La Molt Honorable Presidenta del Parlament, Laura Borràs, va ser l'encarregada d'inaugurar la nova seu de la biblioteca municipal Francesc Caula que des del 25 de juny es troba al Castell Estada Juvinyà, una casa forta rehabilitada el 2003.

La biblioteca es trobava en un espai cedit per un privat i amb el canvi s'ha aconseguit traslladar-la a un espai municipal i contribuir a dinamitzar el Barri Vell de Sant Joan. Un pas més d'un projecte que es va iniciar amb el trasllat de l'Escola Municipal de Belles Arts al carrer Sant Antoni.

La inauguració va començar a les 4 de la tarda a l'Ajuntament, on Laura Borràs va ser rebuda pel govern municipal i va firmar al Llibre d'Honor. Posteriorment, i després d'una visita pel Barri Vell, la comitiva es va traslladar a la nova biblioteca. En el seu discurs, l'alcaldesa, Maria Vidal, va recordar la seva vinculació amb l'edifici com a tècnica municipal des de la seva

restauració i va subratllar la importància de l'equipament. Per la seva banda, Laura Borràs, va recordar la seva etapa com a mestra i va explicar alguna anècdota per subratllar la importància de la lectura en general i de la poesia en particular.

L'acte va cloure amb la presentació del llibre *Per què no ballen els Gegants?* amb textos de Neus Verdaguer i il·lustracions de Vidal Rubió, que forma part de la col·lecció sobre el folklore local que s'ha anat editant al llarg dels anys.

A la planta baixa es manté una exposició sobre la importància històrica de la construcció. El primer pis està pensat per a infants i compta amb un espai d'estudi, mentre que la segona planta, amb unes vistes espectaculars del Fluvià, és l'espai pensat per al públic adult.

També s'amplia l'horari d'atenció al públic: obre de dimecres a dissabte, de 10 a 14 h, i de dilluns a divendres, de 16.30 a 19.30 h.

15 anys de Garrotxilàndia

El grup de joves Els Colats de Sant Joan les Fonts van organitzar el 2 de juliol la celebració dels 15 anys de *Garrotxilàndia*. L'activitat va començar a les 7 de la tarda amb un espai *chillout* al prat de Can Miquelet i una hora més tard es va celebrar el Gran Concurs. A les 9 del vespre es va projectar la pel·lícula *Garrotxilàndia*, dirigida per Josep Roca i estrenada l'any 2006. La celebració va cloure amb una sessió de música *ambient*.

Millores a l'espai de joc a tocar de l'església de la Canya

En el marc del procés veïnal obert per a la millora de la plaça 1 d'Octubre de la Canya, jovent del poble va explicar que sovint utilitzaven una pista que hi ha a tocar de l'església de Canya per jugar a futbol. Aquest espai passa prop d'un carrer per on circulen vehicles i no hi havia cap mesura que evités un ensurt o accident.

Per aquest motiu, s'ha aprofitat per instal·lar-hi unes xarxes a la porteria i, just al darrere, una altra reixa protectora per evitar que els llançaments a porteria acabïn a la carretera. També s'han arreglat les cistelles de la zona de bàsquet.

Premi Girona Excel·lent per a Jordi Vilarrasa

El productor de Begudà Jordi Vilarrasa ha estat guardonat aquest any en els premis Girona Excel·lent, un segell distintiu dels productes elaborats a les comarques de Girona. De totes les categories, ha estat reconegut amb el premi a la millor botifarra blanca per la seva 'bufa d'ou'. Un reconeixement per la qualitat i bon gust del producte que es va imposar en les diferents categories.

L'acte de lliurament dels premis van comptar amb la presència de l'alcalde de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal.

Festius locals per al 2022

El ple del 7 de juliol va aprovar el calendari de festius locals per al 2022, que seran els dies 23 de juny i 9 de setembre.

La nova deixalleria mòbil

El Consell Comarcal de la Garrotxa ha adquirit una deixalleria mòbil amb la voluntat de promoure una millor comunicació en la gestió dels residus i ajudar a fer un bon ús de la instal·lació. També pretén ser un punt d'informació i atenció als usuaris quan els municipis ja disposin dels contenidors tancats. Aquesta nova deixalleria mòbil va començar funcionar a tall de proves el mes d'abril i la voluntat del Consell és alternar-la amb les altres dues convencionals que ja existeixen a comarca.

En aquesta fase inicial de proves, la nova deixalleria va passar per Sant Joan les Fonts el 23 de juliol, concretament a la Roureda. La instal·lació d'aquest nou mòdul requereix un espai més gran, ja que en les operacions de càrrega i descarrega cal disposar d'una línia de 20 metres sense vehicles i, una vegada oberta, presenta una amplada de 5 metres.

Poesia als jardins de Can Vila

L'Associació Garrotxa Cultural i l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts van organitzar dijous 22 de juliol a les 7 de la tarda un capvespre de poesia als jardins de Can Vila, que va reunir un bon grapat d'aficionats i aficionades.

La santjoanenca Magdalena García fa 100 anys

L'alcaldesa de Sant Joan les Fonts, Maria Vidal, va felicitar la Magdalena García, veïna del nostre municipi, pels seus 100 anys de vida, que va celebrar el 20 de juliol passat. Actualment viu a la Residència Torreblanca, on l'alcaldesa li va fer entrega d'una orquídia com a regal d'aniversari.

Per molts anys, Magdalena!

Begudà torna a celebrar la seva Festa Major!

Els veïns i veïnes de Begudà van celebrar el darrer cap de setmana de juliol la Festa Major. Dissabte 24 es va fer el sopar popular que va anar seguit de música en viu amb el grup Pep i Maria José.

El diumenge, després de l'ofici solemne, hi va haver el ball de capgrossos de Begudà, un dels moments més esperats de la festa. A la tarda va ser el torn d'una doble

proposta: inflables per als més menuts amb un circuit de *balance bikes* i, posteriorment, sardanes amb la cobla Principal de Banyoles.

D'aquesta manera, tot i les dificultats que imposen les restriccions, els tres nuclis que integren Sant Joan les Fonts (Sant Joan, la Canya i Begudà) han pogut celebrar algunes activitats festives aquest any.

Inauguració de la nova plaça de les Fonts

El grup d'animació infantil Rikus va ser el protagonista de la inauguració de la nova Plaça de les Fonts, a la qual van assistir un centenar de persones i que es va celebrar el 29 de juliol, després de la reforma consensuada amb veïns i veïnes. La proposta és una de les més significatives que s'han materialitzat en una de les trobades 'Quedem a la Plaça?'.

En la sessió, que havia tingut lloc a la mateixa plaça poc abans de la pandèmia, va sorgir la necessitat de reformular l'espai per a la petanca —que no s'estava fent servir— i donar-li nous usos. A partir d'aquí, es va convidar els veïns i veïnes a fer propostes i la pluja d'idees va donar com a resultat aquest nou espai per a jocs infantils amb paviment tou de color que té uns bancs de fusta i tres espais de diversió per a la mainada. La reforma ha costat al voltant de 26.000 euros.

El Niu clou el curs amb música

L'escola bressol municipal El Niu va tancar el curs escolar 20-21 el 30 de juliol passat. Per celebrar aquest final d'etapa, hi va haver l'actuació musical de The Rusties Blues Band que va fer passar una bona estona a l'alumnat i als docents. Aquest ha estat un any estrany en el qual s'ha hagut de compaginar els estrictes protocols sanitaris amb el gaudi i el creixement personal dels infants.

'Ara que estem de pas deixem marques boniques': les Brigades i Grups de Joves d'estiu

Durant tot el mes de juliol es van organitzar les Brigades i Grups de Joves d'estiu de Sant Joan les Fonts. Entre les diferents tasques lúdiques i educatives que es van posar en marxa, cal destacar la pintada d'un mural en el tram que connecta el carrer de Sant Antoni amb la carretera d'Olot amb l'emblema 'Ara que estem de pas deixem marques boniques' en el qual es van pintar les mans de tots els participants.

El grup va estar acompanyat per un equip de monitoratge que els donava suport en totes les idees i tasques que, arran de la situació generada per la COVID-19, es van haver d'adaptar d'acord amb les mesures marcades per les autoritats sanitàries.

Com a recompensa per les diverses tasques fetes, les i els participants van passar un dia a la platja i a l'Humor Amarillo Park, un parc lúdic de Sant Pere Pescador.

El 90% dels tràmits municipals es poden fer per WhatsApp

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va posar en marxa l'estiu passat una nova aplicació per agilitzar el tracte amb la ciutadania: el canal de WhatsApp per fer-hi tràmits i gestions.

Aquest nou servei, impulsat des de la Regidoria de Comunicació, Noves Tecnologies i Imatge Corporativa, és un pas endavant respecte a l'atenció 2.0. impulsada des del 2019, quan es va crear el canal de WhatsApp a través del qual la ciutadania podia rebre informacions d'interès.

Ara, el nou servei presenta diferents característiques que el fan més efectiu i eficient. Fins ara, el canal oferia informació de manera unidireccional, mentre que ara també és la ciutadania la que es pot posar en contacte amb l'Ajuntament a través del mòbil. "Aquest és un servei que entenem com una bústia de consulta ciutadana, en què es deixa un missatge i hi ha el compromís de rebre resposta en 24-48 hores hàbils", explica el tercer tinent d'alcalde, Xavier Dilmé.

El servei tant permet fer tràmits com informar d'incidències, i s'agilitza la comunicació així com la gestió dels tècnics per tal de localitzar-les, ja que es pot en-

viar una fotografia i, fins i tot, la geolocalització. Amb aquest servei també és possible contactar amb l'alcalde, Maria Vidal, i es preveu vehicular gran part de les peticions que la ciutadania trasllada al consistori.

Aquesta nova via de comunicació, a més, permet consultar el darrer Butlletí Municipal i obtenir informació sobre la Covid-19, i dona accés a tràmits administratius o a la bústia del ciutadà. Tot i això des del telèfon mòbil, fet que, com recorda Dilmé, "evita desplaçaments a l'Ajuntament i tenir limitacions per l'horari d'obertura". "Ens fa més eficients en la gestió i en la proximitat al ciutadà, que duu l'Ajuntament literalment a la butxaca" ha subratllat.

El servei també permet comunicar-se amb la ciutadania distingint pel nucli de població on viu (Sant Joan, la Canya o Begudà) i fer comunicacions específiques.

Per tal de fer servir aquesta nova modalitat de comunicació n'hi ha prou amb guardar el número de telèfon 621 24 14 58 (el mateix que existia fins ara del canal unidireccional) i escriure 'hola' per activar el servei.

Reobertura del Casal Cívic

Després de mesos tancat a causa de les diferents onades de la pandèmia, el Centre Cívic Casal de Sant Joan va reobrir les portes el 16 d'agost. És important oferir espais d'interrelació segurs per als diferents col·lectius sempre que es compleixi la normativa que les autoritats sanitàries marquin a cada moment. L'horari és de les 2 del migdia a les 7 del vespre amb el format habitual.

El grup Surti com surti estrena espectacle

El grup santjoanenc Surti com surti va estrenar a finals d'agost un nou espectacle amb les versions de *playback* com a fil conductor. El Prat de Can Miquelet va ser l'escenari en el qual es van poder veure les noves propostes que van estar treballant a partir de cançons molt conegudes pel públic.

Durant l'actuació, un altre col·lectiu local, Els Colats, van oferir servei de barra.

El casal d'estiu, tot un èxit

El 28 de juny va començar el casal d'estiu a Sant Joan les Fonts, que es va allargar fins a finals d'agost. Enguany, nens i nenes van estar acompanyats per en Rò-Vid, un robot molt especial que va arribar al casal desorientat i desprogramat. Entre tots van organitzar activitats, jocs, dinàmiques, tallers, sortides... i es van tractar unes de les emocions més gratificants per l'ésser humà: l'alegria i la felicitat! L'objectiu: aprendre, compartir i emocionar-nos junts i ajudar a en Rò-Vid a tornar a casa programat i amb molt d'amor.

Macrobotellot d'un miler de persones

Coincidint amb les festes del Tura d'Olot, es va celebrar un botellot al polígon de les Coromines que va reunir un miler de joves allarg de tota la nit. Tot i que no es van produir desperfectes a l'entorn, es van generar grans quantitats de residus i deixalles que encara eren visibles a primera hora.

L'Ajuntament de Sant Joan lamenta que aquests fets es produeixin davant d'una clara manca d'efectius policials a les zones rurals. Aquesta mancança es pateix dia a dia però es fa encara més evident quan hi ha situacions excepcionals, davant les quals els consistoris no poden fer res, tot i els riscos evidents per a la seguretat ciutadana. Es dona el cas que aquesta concentració es va produir després que s'hagués blindat els accessos a Les Preses.

Des del consistori s'entenen les necessitats d'oci dels joves, però és impossible que sense ajuda d'altres administracions un municipi de poc més de 3.000 habitants tingui eines per controlar aquesta quantitat de públic. Una situació que va deixar desemparat el municipi i es van demanar mesures perquè no es torni a repetir.

Molt bona acollida de les visites guiades d'estiu

Des de finals de juliol fins a finals d'agost s'han celebrat les visites guiades gratuïtes que l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts organitza anualment per donar a conèixer el patrimoni del municipi. La primera

proposta va ser un clàssic dels atractius turístics i va tenir com a eix central les colades de lava que tanta informació donen sobre el passat volcànic de la Garrotxa. El públic, format sobretot per famílies, va poder conèixer la informació que amaga aquest espai de formacions volcàniques pràcticament úniques a escala europea.

La segona proposta va tenir com a protagonista la casa de l'escultor Joan Sala, en el que s'ha batejat com a "arquitectures esculpides". Ell mateix va explicar a la munió de persones que es van aplegar com va començar a crear unes escultures que sobresurten de la façana i s'amaguen entre plantes.

Celebració de la Diada Nacional de Catalunya

Sant Joan les Fonts va celebrar aquest any la Diada Nacional de Catalunya des del nucli de Begudà. La jornada va començar amb una sortida des de la plaça Major de Sant Joan, a les 9 del matí, on una vintena de caminadors havien fet via cap al punt de celebració. A les 10, es va donar el tret de sortida dels actes amb la benvinguda del regidor Toni Roura i la lectura del manifest per part de l'alcaldesa, Maria Vidal. Posteriorment, es va hissar l'Estelada, es va cantar el *Cant dels Segadors* i Laura Plascencia va oferir un petit recital de cançons.

Cal recordar que la celebració de la Diada Nacional a Sant Joan les Fonts es fa itinerant als tres nuclis. L'any passat no es va poder celebrar per la pandèmia i es va fer de manera virtual.

Adults

Lettering Dimecres de 18 a 20 h Amb Rosa Oliver	Il·lustració Dimecres de 18 a 20 h Amb Maria Prados	Aproximació a les tècniques escultòriques tradicionals i contemporànies Dimecres de 18 a 20 h Amb Maria Lorente	Art i expressió Dilluns de 19 a 20 h Amb Nina Gussinyer	Càma Dijous de 18 a 20 h Amb Maria Prados
Recorregut pràctic per la Història de l'Art Tercer divendres de cada mes de 19 a 21 h Amb Nina Gussinyer	Ceràmica A escollir: dimarts de 10 a 12 h Dimarts de 18 a 20 h Dijous de 18 a 20 h Amb Rosa Oliver	Costura i patronatge Dimarts de 18 a 20 h Amb Geni Carreras	Art en vidre Dimecres de 17.30 a 19.30 h Amb Ingrid Solé	Cistelleria Creativa Dilluns de 18.15 a 20.15 h Amb Ona Trepot
Restauració - Cuinatmetallització de mobles Dimecres de 17.30 a 19.30 h Amb Mercè Benavent	Millorant la creativitat estenent l'art Dimecres de 17 a 18.30 h Amb Marian Vayreda	Tallers del fet i el color (Pedagogia Waldorf-Schöler) Dimecres de 10 a 13 h Amb Bibiana Rubio	Taller de percussió infantil Dijous de 17.30 a 18 h Amb Sergi Muela - Telt	Dinamisme personal infantil i juvenil Dijous de 16.15 a 19.15 h Amb Sergi Muela - Telt

MÉS INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS A:

escolabellesarts.cat
ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS - SANT JOAN LES FONTS

L'EMBA, una oferta completa per a totes les edats

L'Escola Municipal de Belles Arts (EMBA) de Sant Joan les Fonts ja ha començat les classes dels diferents cursos que integren l'oferta formativa per al 2021-22. En total, són 15 propostes que es completen amb els Pessics creatius (proposades de poques hores i pocs dies) o d'altres per conèixer de prop un artista (la primera convidada serà l'olotina Rosa Serra).

Entre la variada oferta es poden trobar cursos d'il·lustració, tècniques escultòriques, gestió d'emocions a través de l'art, còmic, història de l'art, ceràmica, costura i patronatge, art en vidre, restauració de mobles o percussió infantil.

Com és habitual, l'oferta formativa es pot consultar al web del centre: escolabellesarts.cat.

LA VIDA ESTÀ PER VIURE-LA

PORTES OBERTES
DILLUNS 29 DE SETEMBRE DE 10 A 20.00

ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS - SANT JOAN LES FONTS
escolabellesarts.cat
CURS 2122

Torna la Tondo Kids!

Diumenge 19 de setembre al matí va tenir lloc a Sant Joan les Fonts una nova edició de la Tondo Kids. L'avinguda Cisteller va ser el punt de trobada d'una bona colla de ciclistes molt joves que van participar en les curses de categoria prebenjamí, benjamí, principiants, alevins i infants.

Aquesta iniciativa, que organitza el Club Ciclista Olot des de fa set anys, va néixer per recordar la figura del ciclista Xavi Tondo, establert a Sant Joan les Fonts i que va morir el 2011.

Treballs de neteja i manteniment a Peracaula

A mitjan setembre es van a dur a terme els treballs de neteja de diverses zones del barri de Peracaula. En concret, s'hi va treure llot i fangs dels canals, rentadors i basses.

Amb aquesta actuació, a càrrec de la brigada municipal, es va preparar la zona per a la tardor, època de caiguda de fulles i de pluges intenses.

Titelles contra les violències

Molta mainada i famílies es van aplegar per veure *La veritat sobre les princeses* de la companyia La Boia Teatre, que es va representar el 17 setembre a la zona de pícnic de Castanyer, en el marc de la campanya 'Retalla les violències, enganxa les cures' que es va fer a la Garrotxa.

La lluita contra la violència de gènere, la discriminació LGTBI i la visibilització de les diferents realitats d'identitat sexual i de gènere que existeixen són alguns dels temes que va tractar la campanya impulsada l'any passat pel Consorci d'Acció Social a la Garrotxa. L'objectiu: construir col·lectivament una comarca i un món cada vegada més justos, igualitaris, diversos i lliures, i fer-ho des de l'alegria, les cures, els afectes i els vincles entre les persones. La campanya proposava identificar els estereotips, les actituds i els comportaments que generen desigualtats i així retallar les violències de les nostres vides i de les nostres relacions.

Davant l'èxit de participació i el compromís adoptat per tots els ajuntaments de la Garrotxa, a partir del mes d'agost es va posar en marxa una nova edició d'aquesta campanya amb un cicle de 16 activitats culturals de diversos formats per reflexionar sobre els estereotips de gènere, temes LGTBI, homofòbia, assetjament, masclisme... Les propostes englobaven titelles, conta contes, monòlegs, teatre o karaokes, entre altres.

El mercat setmanal, a la plaça Major

El dimarts 28 de setembre va tornar el mercat setmanal a la plaça Major de Sant Joan, després que aquesta fos l'opció més votada a l'enquesta participativa del mes de maig entre els veïns i veïnes de la població.

Joves arquitectes presenten les seves idees de reforma del Barri Vell

Un grup de joves arquitectes de Sant Joan les Fonts van presentar a finals de setembre a l'Ajuntament els seus projectes per actualitzar el pla especial de reforma del Barri Vell. El document urbanístic, aprovat des de fa més d'una dècada, ha estat el punt de partida de les seves aportacions amb la voluntat de posar-lo al dia i adaptar-lo a les dinàmiques socials actuals.

L'eix principal de la seva proposta implica convertir el riu Fluvià en el fil conductor de la zona i deixar de viure-hi d'esquenes, com ha anat passant al Barri Vell. Es tracta d'una dinàmica històrica

que cal tancar, sobretot després del desenvolupament urbà de la zona de Peracaula. Per a la integració del riu en la vida social com a espai de lleure i esbarjo cal aprofitar que a la zona hi ha part dels principals atractius turístics del municipi: el pont Medieval, el Molí Fondo i l'església nova.

El projecte s'ha anat fent a partir d'una sèrie de trobades entre els arquitectes i els serveis municipals.

L'Escola Castanyer estrena calefacció més eficient i sostenible

El curs escolar va començar amb millores als centres educatius de Sant Joan les Fonts després de les actuacions de l'estiu fetes per la brigada municipal. Una de les més destacades ha estat a l'escola Castanyer, on s'ha substituït la xarxa de calefacció per una nova, més segura, eficient i sostenible. La instal·lació que hi havia era l'original en la construcció del centre educatiu i en total s'han canviat 61 radiadors i més de 800 metres de canonada de distribució. L'objectiu és millorar l'eficiència energètica i el confort dels alumnes i, alhora fer una tasca de conscienciació ambiental, ja que la mainada és coneixedora de l'aposta per les renovables amb energia de km 0.

Amb aquesta nova instal·lació el centre s'abasteix d'energia sostenible, que també arriba a l'escola bressol El Niu. D'aquesta manera es preveu un estalvi d'energia del 20% aproximadament, així com una reducció en les emissions de CO₂. Els treballs han costat prop de 78.000 €, que provenen íntegrament del pressupost de l'Ajuntament.

Un nou pou a Peracaula

Aquesta tardor s'ha completat la primera fase de construcció de la nova captació d'aigua a Sant Joan les Fonts, que ha de millorar el servei de distribució d'aigua potable al municipi, que gestiona l'Ajuntament.

Aquesta primera fase, amb un pressupost de 97.000 euros, ha consistit en la perforació d'un pou en un extrem de la urbanització de Peracaula, després d'haver fet una sèrie de prospeccions en diversos punts del terme. L'any vinent començarà una segona fase que consistirà en la instal·lació de la maquinària d'impulsor de l'aigua del pou i la construcció d'una línia de canonades per portar l'aigua fins al dipòsit de Terravernell, així com la connexió elèctrica corresponent i la infraestructura per al telecontrol del mecanisme.

El 2023 està previst que s'executi la tercera i definitiva fase, en què es construirà la interconnexió del pou amb la unió de les canonades d'impulsió per tal de donar més consistència al sistema i que es pugui impulsar aigua al dipòsit del Soler o el de Terravermell des del pou nou o des del pou ja existent, situat a Mitjans.

Commemoració del 4t aniversari de l'1-O

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts va voler commemorar el 4t aniversari del referèndum de l'1 d'octubre amb la projecció d'un documental del cineasta

quebequès Alexandre Chartrand, *Avec un sourire, la révolution!*, que va tenir lloc a l'Escola Municipal de Belles Arts. El film, en versió original i amb subtítols en català, ofereix una mirada inèdita del procés d'autodeterminació des de la visió del director i ens acosta a la primera línia de la lluita. Gran part del documental –i el seu valor principal– són les desenes de veus d'homes i dones que van fer possible el referèndum i el seu èxit.

El consistori vol refermar el seu compromís amb el referèndum de l'1-O i la determinació de culminar el procés d'independència del país.

La Festa Major de Sant Cosme i Sant Damià

La Festa Major de Sant Cosme i Sant Damià es va celebrar diumenge 3 d'octubre. La missa solemne va donar el tret de sortida a la jornada i en acabar es va donar a conèixer l'Hereu i la Pubilla de Begudà, que són l'Adrià i la Júlia Plana, d'Aiguane-gra. Tot seguit es va celebrar el tradicional Ball dels Capgrossos.

A les 2 del migdia va tenir lloc el dinar popular amb amanida, arròs a la cassola, botifarra amb patates xips i postres. Les sardanes, a càrrec de la cobla Principal de

Banyoles, van posar el punt final d'una jornada organitzada per la Comissió de festes de Begudà, Sant Cosme i Aiguane-gra i que va ser molt ben acollida.

L'associació Integra col·labora amb l'Ajuntament

L'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha contactat amb Integra, l'associació per a la inclusió de col·lectius de risc, per fer diverses tasques de servei a la ciutadania. D'aquesta manera, el consistori referma la seva aposta per les empreses de proximitat i amb consciència social. En concret, la primera tasca que se'ls va encarregar va ser el repartiment a les llars del Butlletí Municipal del mes d'octubre.

El primer dia de feina, l'equip d'Integra va visitar l'Ajuntament i es va trobar amb l'alcalde, Maria Vidal, i la primera tinenta d'alcalde, Anna Serra, que els van donar la benvinguda.

Més de 3.000 persones visiten la Fira Bruixeria 2021

Després de l'aturada provocada per la pandèmia, des de l'organització se'n fa un bon balanç

La Fira Internacional de Bruixeria va tancar la seva quinzena edició amb més de 3.000 visitants al llarg del primer cap de setmana d'octubre. Aquesta edició, dedicada a l'arrel tradicional, va renovar la confiança en la mostra del públic de proximitat però també internacional, bàsicament de França.

El tret de sortida va ser dissabte 2 d'octubre a les 11.30 del matí amb el ritual d'inauguració a càrrec de l'Imma del Destí i la Dama Blanca, que va voler homenatjar les persones voluntàries que han estat

fent possible aquest esdeveniment des del primer dia.

Ala tarda, a banda de la trentena llarga de parades instal·lades al Clot de l'Infern, s'hi van celebrar xerrades, conferències i tallers amb diversos protagonistes. Una de les novetats d'aquest any ha estat el relleu generacional en el Ball de Bruixes i la incorporació d'una dansa de Gegants que va aglutinar molta gent.

Tot i que en algun moment va ploure, diumenge al matí va seguir l'activitat amb un taller d'Acroïoga per a tots

els nivells impartit per Dan Rodríguez i Maria Peiró. També hi va haver contes per a la mainada amb la Dolors Arqué i les Àvies Remeies de l'Associació Pedra Tosca, que va explicar tots els secrets i propietats d'herbes com el romaní d'una manera amena i divertida.

V Premi Contes Fantàstics

Diumenge 3 d'octubre també es van donar a conèixer els guanyadors del V Premi Contes Fantàstics, organitzat per l'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts.

El 1r premi: Benjamí Martos Morales

El 2n premi va ser per a la Diana Alenay

La Neus Verdguer va recollir el 3r premi

Aquesta edició ha estat una de les meves participades i s'han rebut textos arribats des de Girona, Barcelona, Tarragona i, fins i tot, de terres valencianes. El jurat, format per Assumpta Montellà, Josep Torrent i Xavier Valeri, a qui volem agrair la seva participació desinteressada, van escollir els guanyadors següents:

El 1r premi per a Benjamí Martos Morales d'Olot i el seu conte *Ella*.

El 2n premi per a Diana Alenay, pseudònim d'Iria Pintor Pérez, d'El Montmell (Tarragona) i el seu conte *La il·lusió mor en aigües fredes*, que va excusar la seva presència.

El tercer premi per a la santjoanenca Neus Verdguer Pagès i el seu conte *La falguera*.

Les peticions del 'Quedem a la Plaça?' es van transformant en realitat

El 'Quedem a la Plaça' és una iniciativa de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts que permet escoltar les necessitats dels veïns i veïnes a peu de carrer i de la qual en surten peticions ben senzilles així com d'altres que impliquen feina més complexa per part del consistori.

Entre les més fàcils que ja s'han realitzat, hi ha la instal·lació d'una paperera a tocar de l'empresa Alzamora, petició que va sorgir de la trobada a la plaça de Sant Cosme. Un petit detall en el dia a dia i que posa solució a problemes de deixalles que generaven les queixes dels veïns.

Altres projectes del 'Quedem a la Plaça?' han implicat la reforma de la plaça de les Fonts, que ja s'ha inaugurat, o batejar la plaça dels Pisos Xocolata com a plaça de les Cultures. També gràcies al consens veïnal s'ha presentat el projecte de reforma de la plaça de l'1 d'Octubre de la Canya, que inclourà jocs per la mainada, zones d'ombra, espais per seure i una pista de

bàsquet amb l'objectiu de fer-la més acollidora.

Noves trobades a Peracaula i Barri Sec

A finals de setembre es van reprendre les trobades amb els veïns de la zona de Peracaula i del Barri Sec. En la trobada amb els veïns de Peracaula es va parlar de grans projectes del municipi com el nou pou d'aigua o la zona d'autocaravanes, així com de la mobilitat del barri amb propostes de canvi de sentit de carrers, entre altres qüestions.

El 23 de setembre es van convocar els veïns i veïnes dels carrers Rocacorba, Soler, Santiago Rusiñol, Isaac Albéniz, Torrent del Soler i Can Bo, al Barri Sec. Un dels punts centrals de la trobada van ser les dificultats d'aparcament als carrers Santiago Rusiñol i Isaac Albéniz. També es va parlar de la neteja del Torrent de Soler i de l'incivisme d'alguns propietaris de gossos que els deixen deslligats i embruten.

Milliores a camins rurals

Aquest mes d'octubre es van enllestir diverses actuacions de millora en dos camins rurals dins el terme municipal de Sant Joan les Fonts. Són dues pistes en els quals calia fer-hi actuacions, ja que el desgast del temps i les inclemències meteorològiques els havien anat malmetent.

L'actuació més important va ser la pavimentació del camí des de la Casanova fins al trencant de Can Pesca, que ha costat més de 31.000 euros. També es va arreglar el tram final d'accés a La Cadamont, amb un cost de 6.000 euros.

Ambdues actuacions formen part de les línies de manteniment i millora de la xarxa de camins i pistes que fa habitualment l'Ajuntament.

Contenidors per a la recollida de restes de poda

A finals d'octubre es van instal·lar dos contenidors per a recollida de restes de poda a la Roureda i al carrer Aiguanegra de Sant Joan.

Els veïns i veïnes poden abocar les restes de poda i la recollida es fa setmanalment. Es tracta d'una prova pilot que servirà per conèixer la utilitat d'aquest servei i la resposta dels usuaris, de manera que, en futures campanyes, es podrien

El monestir romànic, protagonista de les Jornades Europees de Patrimoni 2021

Un any més, Sant Joan les Fonts va participar en les Jornades Europees de Patrimoni, que es van celebrar del 8 al 10 d'octubre. Si en edicions anteriors s'havia donat a conèixer el patrimoni volcànic amb una visita guiada al volcà de la Canya i el patrimoni hidràulic amb una visita al pont medieval, enguany el protagonista va ser el monestir romànic de Sant Joan. Caterva, una empresa especialitzada, va ser l'encarregada d'explicar la seva història a través d'una visita teatralitzada que es

titulava 'Fragments del passat. Monjos, remeieres i remences'.

Amb l'aforament complet, es va fer un viatge en el temps per conèixer de ben a prop les èpoques de més esplendor de l'església monestir, des de la seva construcció fins que els últims monjos van marxar. L'experiència es va tornar a repetir el 5 de desembre i s'estan programant noves sessions per al 2022, que ja s'anunciaran.

Com cada any, es va editar un nou punt de llibre que es va repartir entre els assistents.

instal·lar més contenidors en diversos punts del municipi.

S'han escollit aquests barris perquè moltes cases tenen jardí o bé tanques fetes de tuies. Aquests contenidors estaran instal·lats fins al mes de març, quan es calcula que haurà finalitzat l'època de poda.

Es demana a la població que faci un ús correcte i responsable d'aquest servei i que per a qualsevol dubte o incidència es posin en contacte amb l'Ajuntament.

Campanya de vacunació de la grip al Sociocultural

A finals del mes d'octubre va començar la campanya de vacunació de la grip, adreçada enguany a persones de més de 60 anys, pacients crònics o amb patologia de risc,

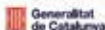
AQUEST HIVERN NO T'ARRISQUIS, VACUNA'T ARA CONTRA LA GRIP

Campanya de vacunació contra la grip 2021

 Si tens 60 anys o més, si pateixes una malaltia crònica, si estàs embarassada o si ets professional de la salut.

Lloc de vacunació
AMB CITA PRÈVIA
Centre Sociocultural de Sant Joan les Fonts - C/ Santa Magdalena, 14

Data / Hora
Dijous 18 de novembre, de 9 h a 12.30 h

/Salut

personal sanitari i sociosanitari i infants entre els 6 mesos i 2 anys amb antecedents de prematuritat

La vacuna de la grip té aquest any una novetat destacada: les persones que van rebre la segona dosi de la vacuna contra la COVID-19 i que tenen més de 70 anys poden rebre alhora la vacuna de la grip i la dosi de reforç contra la SARS-CoV2. La tercera dosi de reforç contra la SARS-CoV2, fins ara, ja s'havia obert a les persones que viuen a les residències i a les immunodeprimides i, ara s'obre a la població general de més de 70 anys.

Setembre i octubre de taules participatives

La participació ciutadana a Sant Joan les Fonts segueix a bon ritme. Aquest setembre i octubre es van organitzar cinc taules participatives, obertes a totes aquelles persones interessades a continuar fent poble.

Les temàtiques de les taules van ser molt variades: Economia Social, Entorn Natura, Fer poble amb el poble, Governança i Polígon Industrial.

Celebrem la Castanyada

És una celebració ben senzilla però que ha tornat després de la seva absència el 2020: la castanyada de Sant Joan les Fonts va tenir lloc l'1 de novembre a les 5 de la tarda a la pista coberta del pavelló del CPS amb una proposta musical i alimentària. La música va anar a càrrec de la Coblà Rossinyolets que va fer una audició de sardanes, mentre que l'aliment van ser castanyes, vi dolç i aigua per a tots els assistents.

Èxit de la primera vermutada popular

La primera vermutada popular celebrada el 7 de novembre davant l'església de Sant Cosme de Begudà va ser tot un èxit de participació, i es van exhaurir tots els tiquets disponibles. En total, un centenar de persones van aprofitar la matinal de diumenge assolellada i s'hi van acostar. A banda de poder fer el vermut, van poder gaudir del concert de la cantant Jéssica Mellado. L'acte estava organitzat per la comissió de Festes de Sant Joan, els Colats i l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts.

S'aproven les ordenances fiscals per al 2022 amb noves bonificacions

El ple del 29 d'octubre va aprovar les ordenances fiscals per al 2022, amb un augment de les bonificacions perquè la ciutadania pagui menys. Pel que fa a l'àmbit municipal, els veïns no patiran canvis en tarifes com l'IBI o l'IVTM, per exemple.

Pel que fa a les taxes, les escombraries es congelen per a la ciutadania i s'apuja la tarifa només per a activitats empresarials a partir de la proposta del Consell Comarcal. Això també passa amb dues taxes més que afecten les empreses: la de tramitació d'activitats classificades i la d'inspeccions sanitàries. Com a novetat, s'incorpora una tarifa per a fuites en el servei municipal d'aigua i una altra de 50 euros/dia per tal de fer ús de les barbacoes municipals.

Més bonificacions

D'altra banda, s'incrementen les bonificacions existents. A les que ja hi havia, s'hi sumen bonificacions de fins a un 95% en l'impost de construccions sempre que la documentació tècnica aportada s'especifiqui clarament el pressupost de l'actuació objecte de la bonificació.

També hi ha bonificacions de fins al 50% en obres de rehabilitació d'immobles afectats per patologies estructurals, arranament de façanes i tancament de solars, obres que incorporin sistemes d'energia renovables o que fomentin de forma significativa l'ús eficaç de l'aigua i/o la recollida de l'aigua de pluja, entre altres.

Les ordenances fiscals han comptat amb els vots a favor de Junts i l'abstenció de Sant Joan Plural.

Torna el Contacontes a la Biblioteca

Després de 20 mesos d'absència, l'11 de novembre passat va tornar el Contacontes a la Biblioteca, que busca acostar la lectura i la cultura als més petits. La protagonista va ser *La Castanyera vol ser rockera* a càrrec de Piruleta Contes.

La Biblioteca torna així a la programació cultural que ja havia impulsat i que es va haver d'aturar per motius de força major. Les noves instal·lacions, al castell de Juvinyà, ja s'ha pensat perquè els més menuts tinguin el seu espai.

La caldera de biomassa, a punt

Ja han acabat les obres d'instal·lació de la nova caldera de biomassa que ha de subministrar energia verda i de proximitat a les escoles El Niu i Castanyer. Una iniciativa que forma part del paquet de mesures per fer front a la transició energètica, com la instal·lació de plaques fotovoltaiques al CPS o la compra d'un vehicle elèctric a la flota de l'Ajuntament.

El nou sistema s'ha construït en un annex a la zona de barbacoes de l'àrea recreativa de Castanyer, que han estat tancades durant aquests mesos. El pressupost d'execució de les obres és de 137.536,72 euros, 68.768,36 euros dels quals procedeixen d'una subvenció de la Diputació de Girona.

L'Adrià i Júlia Plana, de Begudà, nous hereus i pubilla de la Garrotxa

A mitjan novembre es va celebrar una nova edició de la festa dels Hereus i les Pubilles de la Garrotxa, que organitza el Centre d'Iniciatives Turístiques (CIT) d'Olot. Els guanyadors de l'esdeveniment han estat els dos candidats de Begudà, l'Adrià Plana i la Júlia Plana.

Aquest reconeixement arriba precisament l'any que s'ha aconseguit recuperar aquesta tradició a Begudà. Els germans, que viuen a Aiguanegra, han estat representant al municipi juntament amb els candidats de Sant Joan, en Lluç Danés i l'Anna Roca, que també van assistir a la gala.

Un centenar de persones assisteixen a la primera 'depaRIUre'

Diumenge 14 de novembre es va celebrar la zona del Pedreguet, entorn del pont medieval de Sant Joan les Fonts, la primera matinal de clown amb el nom de depaRIUre, ja que juga amb la seva ubicació a la vora del riu Fluvià i amb aquesta expressió tan garrot-xina referent a quan una cosa és de broma.

Un centenar de persones han assistit a aquesta primera proposta que va comptar amb tres espectacles. La matinal es va iniciar amb *Bibelula*, en la qual Toti Toronell va desplegar el seu univers surrealista i ens va convidar a viatjar amb ell. Tot seguit, Teatro sobre Ruedas va interpretar *Ambicions*, en la qual una violinista vol oferir un concert desconcertant, ple d'hu-

mor i poesia. I per acabar, Roi Borrallas va presentar *Solo*, que explora la vida dels pallassos després de la funció.

El públic, sobretot familiar, s'ho va passar d'allò més bé. L'organització va anar a càrrec de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i Laitrum, amb el suport de la Generalitat i la Diputació de Girona.

Contenidors de potassa d'ús públic

Davant la baixada de les temperatures, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts ha instal·lat contenidors de potassa a diversos punts de la vila perquè puguin ser utilitzats pels ciutadans que ho necessitin. Tot i que la Brigada Municipal s'encarrega de la distribució de sal a la via pública, hi ha particulars que han sol·licitat poder-la fer servir per a ús domèstic, ja sigui per posar-la al carrer davant de casa o bé per escampar-la en espais molt concrets on es detecta perill de patinar.

Els vuit contenidors s'han instal·lat a les zones següents: carrer Aiguanegra, Av. Rafel Torras, ronda Font-Blanca, barri Racaula, parc de la Roureda, plaça 1 d'Octubre, zona de contenidors de Begudà i de Sant Cosme.

Obres d'enderroc al Barri Vell

S'han enllestit les obres d'enderroc de l'edifici del carrer Major de Santa Magdalena núm. 7, que s'emmarquen dins el Pla Especial de Reforma del Barri Vell. Un cop enderrocant l'immoble, l'espai s'està adequant per a aparcament al qual s'accedirà des de la plaça Juvinyà. També es construirà una escala per connectar el carrer Major de Santa Magdalena amb aquesta plaça.

Reforma dels vestidors del pavelló

La reforma dels vestidors "vells" del pavelló avancen a bon ritme. Aquesta obra, molt necessària, era reclamada històricament per les diferents entitats esportives i usuaris que fan ús de les instal·lacions. L'espai es repararà totalment per posar-lo al dia.

Primeres trobades per fer realitat el Fòrum d'Empreses de Sant Joan les Fonts

Aquesta tardor s'han dut a terme diferents reunions de treball amb empresaris i empresàries del municipi de Sant Joan les Fonts per establir les bases que permetin crear un espai de trobada permanent

El Pla Estratègic de mandat de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts recull en un dels seus eixos, en concret el 3,2 *Dinamitzem l'economia municipal*, “motivar la creació d'un fòrum d'empreses perquè tothom hi pugui trobar el seu espai de debat que afavoreixi la cohesió i treball en xarxa dins el municipi”. Aquest objectiu respon a la realitat municipal de Sant Joan les Fonts, un territori amb més de 350 empreses (micro, petita, mitjana i gran empresa, així com comerços i establiments), en el qual les oportunitats que pot generar el treball col·laboratiu i el coneixement de tot el teixit empresarial esdevé un gran actiu per a les mateixes empreses i els seus treballadors.

Donar suport a aquest sector amb tant de pes al municipi és clau per contribuir al desenvolupament econòmic de Sant Joan les Fonts. Per això, incentivar la creació d'un fòrum d'empreses de forma col·laborativa amb el teixit empresarial és una bona iniciativa per fer més fàcil l'establiment de sinergies entre empreses.

Per tot plegat, l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts i DinàmiG, l'Agència d'Innovació i Desenvolupament de la Garrotxa, han dut a terme les primeres passes per afavorir el sorgiment d'aquest punt de trobada permanent amb la programació d'unes reunions de treball empresarial que s'han celebrat durant els mesos d'octubre i novembre de 2021. Aquestes reunions, presentades amb un doble format, una primera part de ponència i una segona de debat, han permès posar en comú un conjunt de necessitats bàsiques, especialment localitzades en el polígon de Begudà i el polígon de les Coromines, a partir de les quals cal començar a treballar en unes primeres millores estructurals, alhora que han permès també obrir la porta a futurs projectes de treball en comú, sobretot centrats en la humanització dels polígons del municipi.

Algunes de les idees que han sorgit són, per exemple, fer arribar una enquesta a totes les empreses dels polígons de Sant Joan, la Canya i Begudà per preguntar-los sobre reciclatge, què troben a faltar en el

polígon, propostes per unir esforços per reduir costos, etc.

També la idea d'organitzar una mena de *Quedem a la plaça?*, però d'empreses i fer trobades mensuals o bimensuals, en les quals un regidor juntament amb un tècnic d'una àrea diferent cada vegada es reuniran amb representants de les empreses per tractar temes diversos, com per exemple l'asfalt dels carrers. Finalment, també es proposa fer trobades per anar a visitar empreses de Sant Joan que, a banda de la seva activitat habitual, destaquin en algun àmbit com ara l'eliminació de residus, el reciclatge o l'estalvi d'aigua i traslladar aquests exemples a les empreses que puguin estar interessades a replicar el model.

La voluntat d'aquesta iniciativa és seguir treballant entre les empreses, l'Ajuntament i DinàmiG per anar assolint objectius concrets que cada jornada planegi i que siguin per al benefici comú.

Regidoria d'Ocupació i Empresa

15^E CALIU NADALENC

DISSABTE 18de DESEMBRE de 2021

A les 16.30h de la tarda a la plaça Major de Sant Joan les Fonts

PER ACABAR
XOCOLATA I
COCA PER A
TOTHOM!!!

PER A NENS
FINS A 10 ANYS

PER TAL DE PODER FER CAGAR EL TIÓ S'HA DE REALITZAR
L'ACTIVITAT I FER UNA APORTACIÓ MÍNIMA DE 3 EUROS,
DESTINAT A LA MARATÓ DE TV3

CAMPANYA DE NADAL

Del 12 al 31 de desembre de 2021

Per cada compra o servei de més de 10 € realitzat en un dels nostres establiments associats, podràs participar en el sorteig de targetes regal, per utilitzar en els nostres comerços.

Diposita el teu tiquet amb el teu nom i número de telèfon,
en una de les urnes que trobaràs en els establiments de l'associació.

**5 targetes de 10 €
2 targetes de 40 €
2 targetes de 50 €**

- * El sorteig es farà telemàticament
- * Només hi pot haver un premi per persona.

Organitza:

Col·labora:

Generalitat
de Catalunya

EL RELAT

V Premi Contes Fantàstics 2021

Us presentem els relats guanyadors
del V Premi Contes Fantàstics 2021, organitzat
per l'Escola de Belles Arts de Sant Joan les Fonts

1r PREMI

Ella

Per Benjamí Martos Morales

Ella té una d'aquelles bel·leses despreocupades, casuals. Tot el que desprèn, els gestos, la roba, el somriure, sembla totalment natural i espontani i, alhora, qualsevol podria pensar que forma part d'un pla minuciosament orquestrat per captivar-te des del primer moment que la veus. La notícia de la seva arribada havia caigut com una vertadera bomba, remo-

vent la calma rutinària de la petita localitat i alimentant les converses dels veïns més grans els capvespres d'estiu durant una bona temporada.

I és que ningú no havia entès com una noia així havia vingut a festejar amb el fill de can Guinó, els flequers del poble. En Guillem era un pobre xicot, tímid i dedicat en cos i ànima a la feina, que no destacava per ser massa atractiu ni per la seva posició econòmica. Els rumors deien que s'havien conegut en un poble a l'altra banda del riu on els Guinó portaven pa un cop per setmana, però ningú no ho va saber mai del cert. L'hereu dels Guinó, únic fill d'en Marcel i la Carme, va haver de fer front a la mort dels pares amb només uns mesos de

diferència i poc abans de l'arribada d'ella. Tothom al poble va viure amb alleujament que en Guillem hagués trobat una dona i pogués refer la seva vida després de la doble pèrdua. Sense ser popular com els xicots de can Xifra o el fill gran dels Mercader, pel qual sospiraven totes les pubilles (i les seves mares), en Guillem desprenia aquella aura de bon noi que feia que els altres l'apreciessin, encara que mai no li ho haguessin dit.

De casament no n'hi va haver, com era d'esperar, i ningú no va fer escarafalls perquè en Bernat i ella comencessin a viure junts, de dret, sense rebre la benedicció de l'Altíssim. L'alegria perquè el jove Guinó pogués formar una família va passar

per davant d'uns prejudicis que, uns anys enrere, haurien provocat la marginació de la parella.

La seva adaptació a la vida del poble havia estat molt fàcil, tant com la capacitat dels veïns per oblidar el misteri que envoltava la seva aparició sobtada. Al cap de pocs dies havia començat a treballar al forn de pa i la seva simpatia venent rodons de mig i de quilo s'havia guanyat els més escèptics. En poc temps esdevingué la jove ideal que tots haurien desitjat tenir a casa.

En Guillem havia quedat tan sorprès com la resta dels veïns el dia que ella havia aparegut a la porta de la fleca amb una maleta de cuir sota el braç. Tot va anar tan ràpid que no va tenir temps per parar-se a pensar i es va deixar emportar per una situació que no entenia, però que tenia la sensació que era inevitable. Segons ella, els seus pares eren bons amics dels Guinó i quan van assabentar-se de la seva mort no havien dubtat en enviar la seva filla a donar-li un cop de mà. En poques hores ella ja s'havia instal·lat a la masia i havia començat a feinejar com si hi hagués viscut tota la vida. Ell se la mirava de reüll, amb timidesa, i tenia l'estranya sensació que aquella cara no li era desconeguda, com si fos algú que feia temps que no veia.

En Guillem iniciava la seva jornada de matinada, entre farina i teles de lli i amb l'escalfor crepitant de la llenya com a única companyia. El jove cuidava del forn de l'obrador com si d'un fill es tractés. Els pares li havien deixat la petita masia i alguns terrenys que tenien mal llogats a pagesos dels voltants, però la joia de la corona era aquell vell forn de llenya construït pedra a pedra pel seu besavi i que havia donat pa a tota la comarca des de feia més de dos-cents anys. Els pans i les coques s'elaboraven amb receptes ancestrals de les quals no s'havia modificat ni una coma, i sortien a dojo del forn amb una olor de fum antic que ho convertien en quelcom únic.

Ella s'incorporava cap a les vuit del matí i venia, des de la finestra de l'obrador estant, tot el que ell havia cuit amb tanta dedicació. Les mestresses començaven a arribar una estona abans que el finestró de fusta s'obris i omplien aquells minuts amb converses banals sobre el temps o el que farien per dinar. Les coses els anaven

bé a la jove parella Guinó o almenys això és el que tothom pensava.

La matinada del 22 de maig, unes setmanes després de començar a viure junts, tot va canviar. Ella va aixecar-se del llit com tantes altres vegades. La nit no és silenciosa quan es viu a pagès i, per a algú amb la son lleugera, els insectes i animals o el cruixit de la mateixa casa poden arribar a ser una mica exasperants. Aquell cop trigava molt a tornar i en Guillem va llevar-se a comprovar si tot anava bé. Al menjador de la masia no hi havia ningú i la porta de l'entrada estava lleugerament oberta. A l'era la foscor acompanyava una simfonia de grills en plena actuació. Seguint les passes d'ella, sortí a fora mentre acostumava la vista a la tènue llum de la lluna creixent i veié la seva silueta enfilant el camí que pujava al turó del final del poble.

A l'altra banda de la petita muntanya el caminet s'emboscava sobtadament i baixava fins a una zona poc accessible del riu. En Guillem, poc destre per moure's pel bosc com era, avançava amb dificultat entre arbres i esbarzers. Quan va ser sobre unes roques des de les quals s'albirava un petit salt d'aigua i una gorga on solia capbussar-se quan era petit, la va veure. Ella estava nua i es banyava a l'aigua glaçada del riu, que la cobria fins a la cintura. Una estranya llum blavosa, màgica, emergia del fons de la gorga i dibuixava la seva silueta a contrallum. Aquella resplendor semblava reaccionar al moviment de la jove, que removia el líquid fluorescent sinuosament amb les mans. L'aigua i ella interactuaven, ballaven. Ell restà, immòbil, observant l'escena hipnòtica des del capdamunt d'aquella roca i va recordar, amb esglai, on havia vist aquella dona abans. Per fi va entendre qui vivia a casa seva.

En Guillem va desfer sigil·losament les seves passes i tornà a casa. Va deixar la porta de l'entrada entreoberta i es ficà al llit, d'esquena a la porta de l'habitació. Quan ella va tornar, va abraçar-lo des de darrere i ell es va estremir en notar la pell glaçada mentre tancava els ulls per fer-se l'adormit.

Al cap d'uniques poques hores en Guillem va aixecar-se per anar al forn, com cada matí. Abans, però, va caminar descalç i en absolut silenci cap l'habitació del fons del

passadís i en va tancar la porta suaument. L'armari contenia encara tota la roba dels pares i també totes les sabates, endreçades a dins de capsos sota els abrics que hi havia penjats. Una d'aquelles capsos no contenia calçat, sinó una col·lecció de fotografies familiars en blanc i negre que la seva mare li havia ensenyat un munt de vegades. Va regirar nerviosament les imatges, amb les mans tremoloses, fins que una va cridar-li l'atenció. Era una fotografia del seu avi, quan tenia 10 anys. El seu pare, el besavi d'en Guillem, recolzava les mans a les seves espatlles mentre tots dos posaven seriosos per la foto. Al costat d'ells també hi havia una dona. Una dona amb una d'aquelles bel·leses despreocupades, casuals, amb un somriure captivador, i que ara mateix dormia al llit d'en Guillem.

2n PREMI

La il·lusió mor en aigües fredes

Per Diana Alenay

El poeta va cloure els ulls i va cercar al seu interior. Els sentiments tronaven a les agitades aigües del seu cor. Com transmetre'ls a la ploma? Com transformar-los en paraules, en versos que transmetessin la magnitud de les seves emocions, la brutal punyalada del desamor, les il·lusions ofegades... Oh, sí. Ploma, tinta negra com un mal presagi...

Perquè havia estat amb tinta que havia començat. L'havia coneguda en una botiga. Ell necessitava un nou quadern per a les seves poesies, ella, tinta. Havia sentit el seu comentari a la dependent *Se m'acaba tan de pressa... és com si me la begués!*, i el poeta, que portava un parell de minuts embadalit amb el seu cos perfecte i la seva fosca cabellera, va aprofitar per acostar-se, deixar el quadern al taulell perquè l'hi cobrés la dependent, i va preguntar a la noia, que guardava la tinta, si ella també escrivia. La noia li havia somrigut i els seus voluptuosos llavis, pintats

de carmesí, s'havien desclòs per respondre afirmativament. Van sortir de la botiga parlant de literatura. Els seus gustos tenien poc en comú, ella era més vulgar, però ell estava segur que podia convèncer-la perquè canviés. Quan van arribar al final del carrer i la noia va girar en direcció contrària a la seva, el poeta va girar amb ella com si ell també hagués d'anar cap on ella anava. Era tan inusual trobar algú que també escrigués...

En el temps que va trigar a acompanyar-la a casa, el poeta va sentir que aquella trobada inflamava el foc de la creativitat dins seu. Els versos van venir-li a la ment fluids com el raig de les fonts. Havia trobat la seva musa.

El poeta va anar-se'n a dormir amb la dolça veu de la seva musa encara dringant-li a les orelles, la ment plena de versos i fantasies. Era el naixement d'una gran història d'amor, n'estava segur.

Estar enamorat va donar ales a la seva creativitat. Va escriure poemes i poemes en els quals expressava els seus sentiments envers la musa que els havia inspirat.

Van decidir trobar-se. La noia va portar-lo a un petit gorg regat per un rierol. Era un lloc preciós, però la seva musa ho era més encara. Va passar-se hores llegint-li poesies, mostrant-li tot el que ell era. Ella l'havia escoltat embadalida i admirada. Era prou culta per entendre'l, però no tant com ell. Encara n'havia d'aprendre. Cap problema: ell li havia estat ensenyant.

Van tornar a trobar-se, tot i que els va costar, a ella li costava adaptar-se, pretenia manar. Se l'estimava, és clar, però això no volia dir que hagués de modificar la seva rutina diària per veure-la. Per senzill que fos, això a ella li costava molt entendre-ho.

Abans d'acomiar-se, el poeta va confessar a la seva musa que li tenia el cor robat, que si l'hi corresponia. El cor li anava a mil. S'havia imaginat aquell moment tantes vegades... la seva reacció emocionada, afalagada. El seu primer petó.

La seva resposta —*ho sento, però t'he vist un parell de cops a la vida*— va ser com una espasa de glaç que va colpir-lo amb la força d'una allau. El dolor va florir al seu pit inflammat d'amor.

Atordit, havia acordat seguir sent amics. La seva trobada s'havia acabat després d'això. Ara tornava a peu al poble. Ella s'havia quedat al gorg.

Maleïda dona d'aigua —va mastegar amb ràbia.

Per què? Per què? Per què havia fet miques el seu cor?

El poeta no podia dormir. La llum de la lluna creixent s'escolava per la finestra i el desvetllava. Devia estar la dona d'aigua nedant ara sota aquell somriure radiant? Radiant... Nua...

Si tan sols pogués trobar la manera de convocar-la... sí, sí, ho sabia. S'havia precipitat. No es coneixien. Però l'amor està per sobre d'aquestes coses mundanes, com bé mostren les llegendes sobre les dones d'aigua deixant el gorg pels seus homes. Potser si l'hi feia veure...

Sense pensar-s'hi més, el poeta va llevar-se.

Hi havia dos camins per arribar al gorg. Un portava a la part de baix, per on podies tocar l'aigua i mullar els peus. L'altre duia a una gran roca que dominava el riu des dels seus cinc metres sobre el nivell de l'aigua. Els més valents saltaven, exhibint-se davant les femelles en un ritual que es perdia en la nit fins a temps més bestials. Això havia estat el que havia donat la idea al poeta. Va parar l'orella. No semblava que hi hagués ningú al gorg. Potser allò de fer la bugada a la llum de la lluna fos només un mite, o un costum passat de moda, i les goges actuals rentaven la roba a la rentadora, com tothom.

Era igual. Un fil de núvol va partir la lluna. El poeta caminava per la roca, i va seguir caminant quan la roca es va acabar. No va cridar quan la gravetat va sotmetre el seu cos i va enfonsar-lo en les fredes aigües del gorg. El fred va colpir-lo, un abrusador impacte físic. L'aigua va pujar-li nas amunt. No se l'havia tapat en deixar-se caure. Quin sentiment tenia? Va penetrar l'aigua com una llàgrima de Sant Llorenç perduda. Els seus peus calçats van tocar el fons ple d'algues suaument.

I allà van romandre.

Els segons van escolar-se sense que l'aigua l'escopís cap a la superfície. Ell tampoc va fer cap intent... en un principi. Aviat lluitava per la seva vida. Però les pedres que s'havia anat ficant a les

butxaques de camí al gorg i la roba xopa foren una força en contra massa gran per al poeta. En pocs minuts jeia —de cara a la lluna, inabastable, com l'afecte de la seva musa— amb les vies respiratòries envaïdes pel fluid de la vida, que ara la hi arrabassava. La seva visió va entelar-se, la lluna va esdevenir una llum sense forma nítida que no va trigar a apagar-se.

La dona d'aigua estava mig adormida quan va sentir el cos caure al gorg. Fins i tot abans de descloure els ulls ja sabia que era un home.

—I aquí tenim el o la suïcida número fa-dos-cents-anyos-que-en-vaig-perdre-el-compte! —la seva amant, tota desmanegada al seu costat.

Ara que estava relaxada, després d'una llarga sessió de petons i carícies amb la goja del naixement del rierol... Però, oh, no, un humà està en aquests mateixos moments dinyant-la al fons del teu gorg. Mou el cul i treu-lo abans no faci pudor de mort... amb un gemec de fàstic, va rodolar sense presses en direcció a l'aigua. Va caure-hi de planxa, els braços mig estirats i les cames obertes en una postura gens elegant.

Definitivament indigne de la sublim musa que el poeta inconscient que va trobar-se al fons creia que era. Va sospirar pel nas, provocant dues fileres ascendents de bombolles. *Aquest noi...* Va treure-li les pedres de les butxaques, va engrapar-lo pel coll de la samarreta i va dirigir-lo amunt ajudada per l'aigua. Quan van ser a la superfície va ordenar a l'aigua que sortís del seu sistema respiratori. La seva amant va ajudar-la a jaure'l a la riba.

En fer-ho van sentir un so esquerdat i dringant, com de vidres trencats. Mig esperant-s'ho, la dona d'aigua va fer-lo rodolar i va furgar-li les butxaques. Va enretirar la mà d'una estrebada tan bon punt va posar-la a la segona butxaca.

—T'has tallat?

Va assentir i va posar-se el dit a la boca. Amb cura, la seva amant va ficar la mà a la mateixa butxaca i va extreure'n una formosa ampolla amb el coll trencat. Dintre l'ampolla hi havia un paper enrotllat.

—Anem a veure quines penes tan grans afligeixen el nostre suïcida d'avui... Ui, té una cal·ligrafia preciosament il·legible. Senyora de les cal·ligrafies il·legibles,

llegeixi vostè —va plantar-li el paper sota el nas.

—Senyora d'aquestes... fredes aigües, m'heu robat el cor, però quan us l'he entregat, voluntàriament no l'heu volgut acceptar. Entenc que dubtéssiu de la profunditat dels meus sentiments. Espero que l'entrega del meu cos i la meva ànima als vostres lànguids braços us mostri que els meus sentiments envers vós són tan... profunds com els vostres ulls. Prego que els abraceu.

Les dones d'aigua van riure, les riallades tenyides d'amarga tristor.

—Tant se val quants anys passin, eh? Dels trobadors als adolescents lletraferits del segle XXI, tots acaben fent igual... en els seus cap, som misterioses, formoses, si ens treuen del gorg ens hi casarem i serem perfectes esposes que els farem nedar en bona fortuna... No t'imagines el que m'agradaria saber qui va ser el graciós que va inventar el sant enfilall de collonades...

—Algú amb collons, això segur. Com si hagués de ser el que una altra persona necessita que sigui... No hi ha manera de tenir ni un trist amic... sempre passa igual... canviant de tema, tens gana? —l'altra va assentir i les dones d'aigua van submergir-se en les fredes aigües del gorg sense prendre's la molèstia de fer-ho amb elegància, deixant sol un poeta va recuperar la consciència amb els esquixos.

La seva Musa l'havia tornat a rebutjar, deixant-lo amb els seus versos i il·lusions ofegades.

3r PREMI

La falguera

Per Neus Verdaguer Pagès

Va sortir de l'oficina vint minuts abans que toquessin les tres. Feia estona que el nus a la gola se li estrenyia cada cop més. Prou que s'havia afluixat unes quantes vegades la corbata, però, desgraciadament, la soga que l'escanyava ni era de roba ni resultava tan fàcil de deslligar com aquell tros de tela que estava obligat a lluir cada dia per demostrar una formalitat fingida.

El martelleig del cor era cada vegada més insistent però intentava obviar-lo perquè la percepció del seu batec el feia posar encara més nerviós. Feia molta estona que es removia a la cadira i que intentava desenganxar la camisa de la carcanada. La notava ben amarada de suor. Irremediablement, les primeres gotes havien començat una cursa des del seu clatell fins a arribar al cinturó i les perles salades feia estona que brillaven al seu front. Les anava eixugant com podia, amb les gemmes dels dits, evitant, fos com fos, cap mirada de compassió.

Des que s'havia incorporat de nou a la feina, cada dia havia aconseguit aguantar estoicament. La processó anava per dintre, però en canvi, de cara als companys i davant els clients, ell sempre hi posava el millor dels somriures. "Potenciaré més que mai la meva faceta d'actor frustrat" deia a la Nuca quan arribava a casa. Qui li havia de dir que la gossa que tant havia refusat al principi, acabaria sent la seva millor confident.

Hi havia dies que només obrir els ulls, encegat pels primers rajos de sol, prenia consciència que tot just començava el malson diari d'intentar fer vida normal. Com avui. Només despertar-se ja havia sentit el formigueig a les mans, el dolor insistent al pit, les dents serrades i la mandíbula tensa. Aquells dies, absolutament tot esdevenia un suplici: deixar el coixí d'ella, que encara guardava la seva olor, i posar els peus a terra. Mirar-se al mirall i descobrir-hi les bosses sota les parpelles, els quilos de menys i el reflex dels seus ulls tristos que l'esguardaven. Cercar la roba per anar a l'oficina, el *traje* de fingir, de fer veure que tot estava bé i que ell anava per bon camí.

Li era horriblement complicat sobreposar-se a aquells moments. Arrencarera, probablement, el moment més complicat del dia. Després, com una roda de molí que roda deixant-se endur per la corrent, el dia anava passant, a estones amb més dificultat i d'altres amb certa calma. Feia cinc setmanes que havia tornat a l'oficina i havia complert escrupolosament cada dia, de les vuit en punt fins a les tres del migdia. Però avui, no.

Avui no havia pogut. Havia sortit quan encara faltava ben bé un quart d'hora per-

què la tristesa i les ganes de fugir se li feien insuportables. Tot plegat li semblava un pas enrere, una derrota contra ell mateix.

Havia tornat a casa a correuita i havia cridat la Nuca que dormia sota el desmai del jardí i se n'havia anat a passejar vora el riu. Aquell entorn s'havia convertit en el seu refugi i no entenia ben bé perquè, però era acostar-se al pont, i reduir el bum-bum del cor que li batejava a les temples. També hi havia moltes papallones i aquells animalons fràgils i efímers li agradaven especialment i hi passava llargues estones contemplant-los.

—Això és el que tu et penses, que són papallones. En realitat són fades minúscules que tenen l'encàrrec de vetllar per tu. Per això t'hi sents tan bé, quan ets a prop d'elles —li havia dit la Joana el dia abans, quan passejaven junts vora el riu—. Saben que les necessites i et protegeixen. I les dones d'aigua, que no les veus però et canten entre la remor del riu, també t'ajuden a sobreposar-te.

Ell, s'havia empenyat i l'havia engegat a la merda.

—No em vinguis amb comentaris *infantiloides*. Què collons han de ser les fades ni les dones d'aigua les que m'ajuden de res. Estic sol i fet una merda i no em vinguis amb contes de fades perquè ja tinc una edat i no em mamo el dit.

Ara, que el cor s'havia relaxat, que la suor ja no li corria per l'esquena, li sabia greu haver-li contestat malament. Tot i que no podia creure en les dones d'aigua ni en cap d'aquests éssers mitològics que a ella tant l'apassionaven, era cert que l'únic lloc on se sentia calmat era vora aquella aigua que corria sense pressa però sense pausa. En aquella esplanada on tot-hom deia que hi vivien les dones d'aigua, ell no n'hi havia vist mai però, certament, era l'únic lloc on trobava consol.

Va mirar al seu voltant i la va tornar a veure. Una papallona. La papallona que cada dia el festejava una estona amb el seu vol erràtic quan s'asseia vora el riu.

La va contemplar una estona mentre dansava entre les herbes. Finalment, es va aixecar i s'hi va acostar, totalment encisat per la bellesa perfecta de l'insecte de colors vius. Com podia ser que un animal tan petit li provoqués aquella atracció?

La va seguir una llarga estona, caminant a poc a poc, analitzant-ne el vol, els moviments, cada batec d'ales. La papallona es va refugiar entre unes mates altes i ell, amb una delicadesa extrema, va apartar les fulles amb compte perquè volia veure'n els colors amb tota la seva perfecció.

El que va veure quan va apartar les falgueres amb compte el va deixar meravellat. Hi havia una munió de papallones aletejant alegrement al voltant d'un pecíol de falguera que tot just s'obria. Va pensar que el pecíol, aquell caragol perfecte que amb els seus pèls delicats protegia el que aviat serien fulles verdes i vigoroses, era una mica com ell, que s'havia caragolat en el seu dolor, incapaç de comunicar-lo ni d'obrir-se per compartir-lo amb els altres.

I mentre se la mirava, la falguera es va anar obrint, a poc a poc, com si hagués esperat aquell moment per fer-lo partícip d'aquell renéixer, de la bellesa extrema de la natura concentrada en aquella fulla de geometries perfectament calculades.

Va observar-la llarga estona i després es va eixugar les llàgrimes. Ell també renaixeria. També es desclouria a poc a poc i deixaria enrere el cargol en el qual s'havia refugiat des de la mort d'ella. Aviat tornaria a obrir els braços per abraçar la vida igual que la falguera que avui obria les seves fulles per deixar-se acaronar pel sol.

La papallona que feia dies que el festejava va posar-se sobre el palmell de la seva mà. Hi va restar uns quants segons i tot seguit, va aixecar el vol amb el seu aleteig imperceptible i va allunyar-se. Ell, meravellat per aquell moment de pau va mirar al seu voltant i va emprendre el camí cap a casa.

Mentre caminava va pensar que tot plegat no podia ser una coincidència: el comentari de la Joana del dia anterior, la crisi d'ansietat a l'oficina, la papallona que feia dies que el visitava vora el riu i avui aquell espectacle meravellós i sanador de la falguera.

Va somriure mirant al cel i va donar gràcies a la mare terra perquè estava convençut que faria igual que la falguera. Allò que acabava de veure havia estat la llavor per iniciar el seu renaixement.

SELECCIONADA

Vida captiva

Per *Sílvia Vilacoba*

—Asseguem-nos en aquella d'allà —li diu en Joan assenyalant la taula més llunyana—. Et vull comentar una cosa i no sé com fer-ho.

—Digues. T'escolto.

—Bé... Sobretot creu el que et diré —li diu en veu baixa—. Vaig veure una nereida.

—Nereida?! —demana i exclama, alhora, en Roger.

—Sí, *tío*. No saps què és una nimfa? Doncs les nereides viuen al mar.

—M'estàs prenent el pèl, oi? —li demana incrèdul.

—Ja sabia jo que no em faries cas...

—Au, vinga, Joan! No diràs que és estrany i...

—Sí, clar. No riguis del que he vist perquè no estic boig i tampoc anava begut.

—I n'estàs segur?

—Vaig tornar l'endemà i ahir, al vespre, altra vegada... Està asseguda damunt una roca i toca una mena de caragol gegant. Una música indesxifrable i hipnotitzant. Em fa senyals que m'apropi, però no ho he fet... em fa basarda i por.

—I què vols fer?

—Havia pensat... bé, volia proposar-te que m'acompanyessis, d'amagat... Vaig cercar al Google, i diu que ajuden els mariners; simbolitzen la bellesa i l'amabilitat, i és per això que crec que no pot ser dolenta...

—Suposo que no. Com a mínim, la tornaràs a veure. Però no t'acostis gaire, no fos cas que t'enamoris d'ella i et porti al fons marí... —l'aconsella somrient.

Ja de fosc en Joan es troba al lloc. Expectant. Nerviós. Li suen les mans. Mira de reüll on s'amaga en Roger. No el veu, però sap que hi és. "Com s'ho ha fet? Fa un moment no hi era", pensa. La música l'embolcalla. Distingeix com li oneja la llarga cabellera; els pits a l'aire, rodons i perfectes, i la part inferior, coberta per un vel blanc. Uns ulls blaus brillants i encegadoros fan que en Joan quedi atrapat en la teranyina del seu encanteri.

Dos dofins tomben la piragua. La neireida l'agafa de la mà i se submergeix amb ell. No entén com no s'ofega. Mentrestant, s'adona que el fons marí no és transparent i no per la foscor, sinó per la brutícia que hi veu. Diria que es troba a prop de cala Captiva. Potser és aquest el significat del nom: "Captivat per les nereides".

Entren dins una cova. Les parets són plenes de coralls i, al fons, en diferents trons col·locats en cercle, hi han assegudes altres nereides. Se sent captivat, presoner de tanta bellesa.

—Us presento en Joan.

—Tu creus que servirà? —li demanen, mentrestant ell està palplantat com un estaquirot. No té por. Més aviat se sent sorprès-. És molt jove.

"Servir de què?", es pregunta per dins.

—Fa tres dies que ha acudit a la cita. L'he seguit i he vist el que feia. És un enamorat del mar, i el necessitem ja. No hi ha temps per perdre.

—Bé. Que sigui així... Joan, t'hem escollit perquè ens ajudis. Estem vivint una situació extrema. Com t'has adonat, el mar, i amb ell nosaltres, estem en perill. La nostra existència està a punt de desaparèixer... Necessitem algú que ens protegeixi dels inconscients i insensats que tiren brossa; dels vaixells que s'ancoren i dels sorolls dels motors que posen en perill les espècies que hi vivim...

—Sabem que als polítics, a més de xerrameca, els falten recursos... De fet, no volem que vinguin xafarders, ni curiosos i tampoc estudiosos... —diu una altra-. Necessitem tranquil·litat. A més, ens hauràs d'ajudar sense parlar de nosaltres. Ni al teu amic que s'està preguntant què passa. Entens el perquè, oi?

—Sí. Ho puc fer. No patiu —els diu amb ganes i interès per ajudar-les.

—Jo estaré vigilant... —li diu la nereida que l'ha portat-. No per res... Amb aquesta promesa que ens fas, vetllarem per tu en el mar. Serem les teves protectores, i mai et succeirà res en ell —li aclareix, en veure la cara de sorpresa d'ell.

—Bé, així, ja està tot dit. Confiem en tu. Però ara te n'has d'anar —assenyala una altra.

En un tres i no res i sense temps a acomiadar-se, es troba de nou al mateix lloc, pujant a la piragua. Mira enrere. La veu as-

seguda a la roca entonant les notes amb el seu caragol. “No ha estat un miratge”, pensa per dins.

—L’has vist? —li pregunta en Roger quan se li apropa-. Perquè jo no he vist res.

—De fet, no. Crec que m’hauré equivocat... Només era un tros blanc de roba, penjat a la roca que algú deu haver oblidat.

No sap el perquè, però aquesta nit s’adorm pensant en el que serà el seu projecte de vida. Preservar el mar. Preservar Vida Captiva.

SELECCIONAT

L’Eusti

Per Carlos García

L’Eusti s’està dreta contemplant el riu mentre espera les seves germanes. Fa molt que no es reuneixen totes i, si ho fan ara, és per una raó de pes, o això creu ella. Avança una mica fins a deixar que l’aigua acariciï els peus nus mentre prova de recordar el motiu de l’última trobada.

En entrar en contacte amb el riu un calfred la recorre de dalt a baix, és el pesgolleig excitant que li provoca sempre el contacte amb l’aigua, la fa sentir ben viva i part de la natura. Decideix caminar riu amunt, tan sols per fer temps. En donar un parell de passes les cames se li enfonsen fins als genolls i el seu vestit blanc comença a surar sobre el líquid element com una flor de lliri, sense arribar a murllar-se.

—Sempre t’han agradat els rius —la fa tornar a la realitat una veu a la seva esquena—. Si més no, t’agraden més que els estanys o els llacs.

L’Eusti reconeix la veu de la seva germana i es gira somrient.

—T’he trobat a faltar... Us he trobat a faltar —es corregeix en adonar-se que són cada cop més dones les que han anat apropant-se d’entre els arbres del bosc.

Ara hi ha més d’una cinquantena de dones al voltant de la petita clariana que descobreix aquell tram de riu. Altes i baixes, morenes i rosses o, fins i tot, alguna pèl-roja, amb els ulls grans o petits, més

primes o més robustes... Dones joves que no s’assemblen en res excepte en els vestits, llisos i lleugers, a més de misteriosament impermeables, que tot i així s’anomenen germanes.

Apoc a poc van formant un cercle, i algunes, com l’Eusti, el tanquen feliçment damunt l’aigua. El fred de l’hivern no les desanima a fer-ho.

—I digues, germana —fa finalment una dona alta i rossa dirigint-se a l’Eusti—, per què ens has reunit aquí? Què hi ha de nou al món que requereixi la nostra sàvia vellesa?

De cop, tota la congregació resta en silenci, mirant amb curiositat la seva amfitriona.

—Al món no sembla haver-hi res de nou —respon l’al·ludida—, tens raó. Més aviat sembla haver-hi alguna cosa antiga que s’ha espatllat massa per arreglar-la.

Deixa que les seves paraules arribin ben endins del seu públic, que causin efecte abans de tornar a alçar la veu:

—Hem tingut molts noms, totes nosaltres, alguns dels quals han quedat oblidats en morir les llengües dels qui així ens anomenaven; d’altres malviuen avui en llegendes i textos que podrien córrer la mateixa sort: goges, aloges, dones de fum, encantades, païtides, dones d’aigua... I no em digueu que no ho heu notat, amb cada nom que desapareix nosaltres perdem poder. Sí, perdem poder i no sabria dir quina quantitat més...

—Podríem perdre abans de desaparèixer també? —la interromp una companya baixeta a la seva esquerra.

—Exacte, Mir, abans de desaparèixer...

—No creus que et preocupes massa? Vull dir, el mateix deien de les divinitats del passat i, sense el seu antic esplendor, encara pul·lulen per boscos, mars i muntanyes d’arreu. Sense anar més lluny, encara n’hi ha que interfereixen, com nosaltres, en l’esdevenir de les coses.

L’Eusti no sembla gens alterada i respon amb determinació:

—Ells prenen la vida dels historiadors i les historiadores que les estudien i rememoren constantment, és aquesta la seva victòria. Per petita que sigui la fracció de la humanitat que pensi en elles, viuen. En canvi, a nosaltres qui ens pot estimar?

Cada cop menys gent estudia literatura i cada cop menys gent pensa en les llegendes escrites en català, la darrera llengua que ens va acollir. Hem vist caure imperis i néixer generacions de persones que ens han acollit dins el seu imaginari, i hem anat creixent amb les seves supersticions, acumulant forces i guanyant poder.

—Ens en sortirem! —exclama una altra amb confiança—. Restarem en els textos, viurem moments difícils, però tard o d’hora algú ens recordarà.

—A quin preu? —reprèn el fil l’amfitriona amb energia—. Jo no vull ser l’espectre d’allò que vam ser. Com l’ombra de Guilgameix que vaga sense esma per la terra, un vague record d’un heroi perdut en el temps. No ho vull pas, això —afegeix amb un sospir—. És aquest el vertader motiu de la reunió, he pres una decisió i aquest és el meu comiat. Trio marxar amb dignitat, abandonar les intrigues i els misteris d’aquest món que tant m’ha enamorat ara que encara tinc les forces de fer-ho amb el meu rostre clar i la meva memòria intacta. No, no em vull veure com un espectre abandonat a la sort de la descoberta fortuïta d’una inscripció oblidada o d’una llegenda moribunda.

Ningú gosadirres, simplement’acosten a la seva germana i algunes l’abracen. Respecten el camí que ha escollit, tot i no compartir-lo.

—Adeu, estimades. Em fondré amb l’aigua, la terra i el vent per, sense ser jo mai més, restar sempre part de la muntanya. Adeu.

ESCOLA CASTANYER

Com ens imaginem Sant Joan les Fonts l'any 2050?

EL MERCAT DE LA CANYA

(3r DE PRIMÀRIA)

Les i els alumnes de 3r de primària de l'escola Castanyer ens hem imaginat com serà el mercat de la Canya l'any 2050.

Aquell any la gent estarà molt més conscienciada del problema del canvi climàtic i els pobles seran molt més sostenibles. Hi haurà carrils bici per arribar als llocs en bicicleta, patinet... Les parades tindran plaques solars per funcionar i a les muntanyes posaran molins de vent per fer electricitat neta. Fins i tot els cotxes funcionaran amb aigua i oxigen, no contaminaran i podran volar.

El mercat tindrà un parc infantil per a nenes i nens, perquè puguin jugar mentre les seves famílies estan comprant.

Les parades del mercat seran d'una construcció més sòlida i fetes amb material reciclat.

El que hagi comprat la gent es pagarà al final de tot en un caixer automàtic a través de l'empremta digital i en alguna parada potser no hi haurà ningú per despatxar.

L'ESCOLA CASTANYER

(4t DE PRIMÀRIA A)

La nostra estimada escola Castanyer l'any 2050 serà...

Del mateix color que ara però molt més moderna, amb unes lletres ben grans perquè tothom sàpiga el seu nom. Serà una escola plena d'animals per poder-hi jugar i aprendre'n coses. Tindrà un ascensor perquè tothom pugui accedir al pis de dalt. Hi haurà un gran arbre amb moltes cases niu perquè els ocells hi puguin viure, i els ocells que viuran al nostre pati ens cantaran melodies boniques. Tindrem molts arbres perquè ens agrada la natura, plantes per decorar l'escola i uns tipis per poder observar tranquil·lament els animals. Hi haurà uns altaveus perquè soni la música per entrar i per sortir. Tindrem jocs molt diferents al pati, com una diana per fer tir amb arc. La salamandra serà robòtica perquè els nens interactuïn amb ella i puguin ballar sola. Tindrem un hort per menjar més natural i cuidarem les plantes i els animals amb molt de respecte. Hi haurà un camí per arribar a l'escola tranquil·lament i tots els alumnes, a l'hora del pati, podran jugar a molts esports diferents.

Els nens i les nenes i les famílies que ara van a l'escola, quan vegin el canvi que ha fet, es posaran súper contents i estaran molt orgullosos de ser alumnes de l'escola Castanyer.

EL VOLCÀ D'AIGUANEGRA

(4t DE PRIMÀRIA B)

Creiem que el 2050 al Volcà d'Aiguaneagra...
...hi haurà un hort per poder plantar i recollir verdures i hortalisses per poder-les menjar.

...hi haurà arbres fruiters per poder recollir fruites directament de l'arbre.

...continuarà havent-hi bones vistes de les muntanyes que hi ha al voltant.

...hi haurà una parada de bus per arribar-hi sense haver de caminar.

...encara hi haurà animals com la guineu.

...el cràter serà un estany i per poder creuar d'una banda a l'altra, podrem passar per un pont.

...hi haurà un observatori per poder veure l'espai.

...hi haurà un bosc per poder-hi passejar.

...hi haurà bancs perquè les persones puguin seure, descansar una estona i veure les vistes del volcà.

...el pi encara serà viu gràcies a l'aigua de l'estany.

...hi haurà unes quantes cases més perquè la gent pugui viure a prop del volcà.

...hi haurà molts més cérvols que ara per la muntanya.

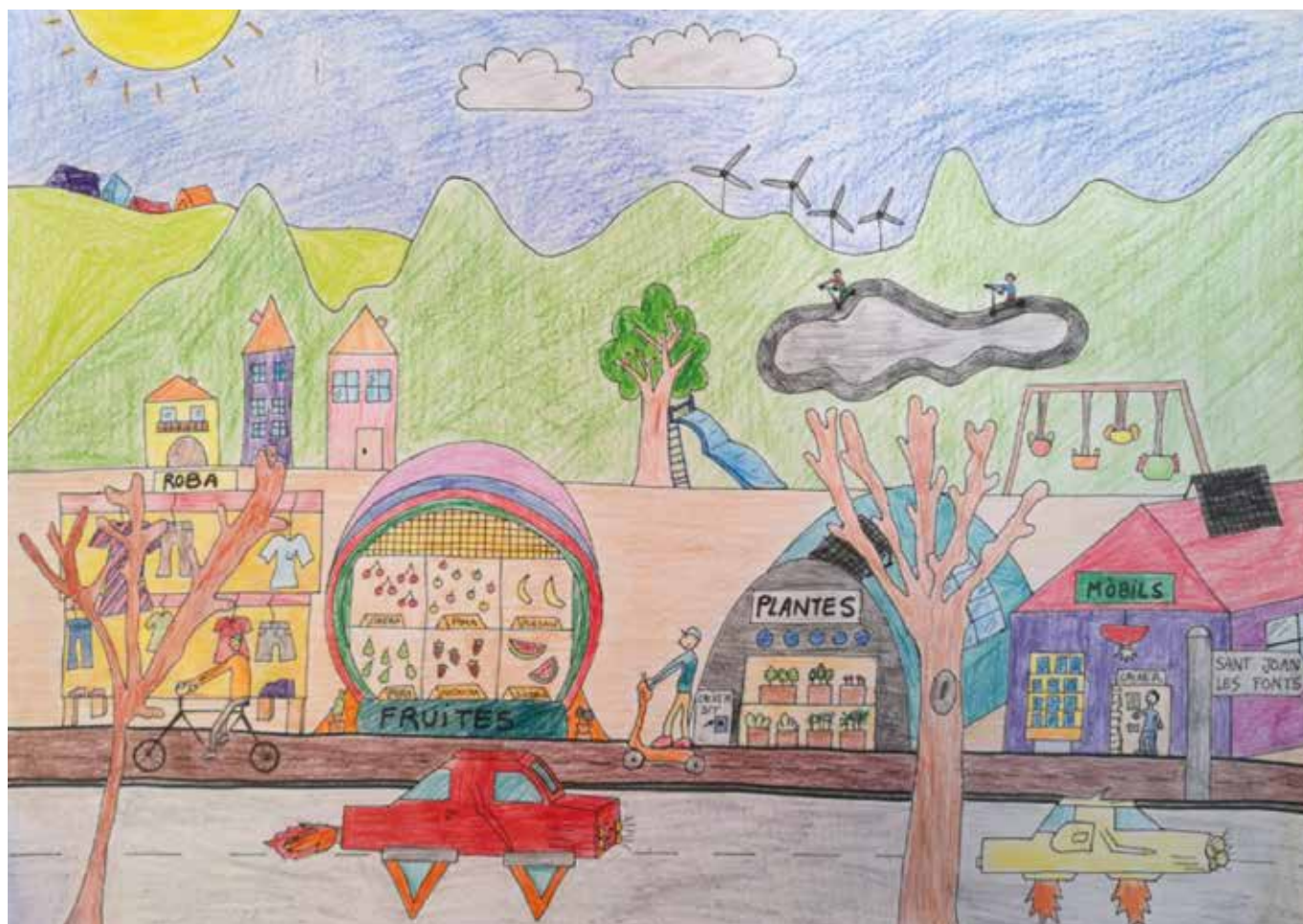
...hi haurà més animals per la tranquil·litat d'aquesta zona.

...serà una casa d'animals salvatges perquè hi puguin viure amb calma i tranquil·litat.

...hi haurà una tanca perquè els animals salvatges no s'escapin i estiguin més protegits.

...hi haurà un edifici perquè la gent hi pugui descansar i veure les vistes del volcà.

Aquest any, els nens i nenes de l'Escola Castanyer hem dissenyat els dibuixos del calendari 2022. Per inspirar-nos, havíem d'imaginar com serà Sant Joan les Fonts l'any 2050. Aquí en teniu un petit tastet.

El mercat de la Canya (3r de primària)

L'escola Castanyer (4t de primària A)

El volcà d'Aiguanegra (4t de primària B)

ELS VIATGES D'EN QUIM
PER JOAQUIM FERRER

Austràlia

Després de visitar Tailàndia amb la Glòria,
continuem el viatge cap a Sydney, la nostra porta
d'entrada a Austràlia

L'any 1992 vam visitar Austràlia i, en ser un país tan llunyà, li vàrem dedicar 2 mesos recorrent-lo de punta a punta, ja que no contàvem tornar-hi, però, qui

m'hagués dit aleshores que amb el pas dels anys hi tornaria. No m'amago de dir que és un país que admiro i estimo. Tot plegat, gràcies a un gran amic que

hi tinc, a qui vaig conèixer a Llançà l'any 1992, i va sorgir una d'aquelles grans amistats que avui dia encara mantenenim.

No explico la meua primera trobada amb en John i la Vicky, perquè ocuparia tot el relat. Només cal dir que quan van tornar a casa seva a Adelaide, capital de l'estat d'Austràlia del Sud, durant els anys següents ens van anar insistint que els anéssim a veure. I no va ser fins a l'any 1998 que amb la Glòria vam tornar al país que havíem decidit que no tornaríem.

En aquest nou viatge no vam voler fer l'entrada al país per Adelaide, on ja hem dit que viuen els nostres amics, sinó per Sydney, que per a mi és una de les ciutats més boniques que conec, i així podríem passar-hi uns dies i després agafar un vol cap a Adelaide.

Us preguntareu què té Sydney que m'agrada tant: doncs està situada en una badia preciosa de forma molt irregular, amb el seu pont famosíssim, el teatre de l'òpera (Sydney Opera House), uns parcs i jardins immensos de vegetació tropical situats al bell mig de la ciutat, uns museus increïbles i, a banda de gaudir d'un clima subtropical molt agradable, he de destacar el caràcter molt obert dels australians, en general.

En arribar a l'aeroport de Sydney, ens vam trobar amb els nostres amics que tant sí com no ens havien volgut venir a esperar (des d'Adelaide hi tenien uns 1.400 km). Així que ens vàrem quedar un parell de dies a Sydney i després vàrem emprendre ruta cap a casa seva.

Pel camí vam fer parada a Canberra, que és la capital del país. Aprofito per dir que és una ciutat totalment nova, construïda enmig del no-res i a la mateixa distància tant de Sydney com de Melbourne, ja que ambdues es disputaven el dret de ser la capital i al final es va acordar construir-la a mig camí de les dues ciutats.

Allà vàrem visitar uns familiars d'en John i la Vicky, i vam fer una curta visita a la ciutat: vam veure el Parlament, que és un edifici molt modern davant d'un llac enorme amb una gran font, unes avingudes molt llargues i amples amb molta vegetació i la zona on es troben totes les ambaixades. Tal com he dit, tot és nou i la funció bàsica de la ciutat és l'estrictament oficial.

Vam arribar a Adelaide i, després d'uns dies de descans que vam aprofitar per visitar la ciutat, ens vam dirigir amb el cotxe dels nostres amics cap al poblet de Ceduna, situat a uns 800 km a l'oest, a la

ruta que va cap a Perth, la capital de l'estat d'Austràlia Occidental. Ceduna està vora el mar i té un càmping on ens vàrem passar uns dies tot veient el moviment de gent, ja que es troba enmig del no-res, però a la ruta principal entre Adelaide i Perth. Cal destacar que per trobar una altra població s'han de fer uns 400 km. Això és normal a Austràlia, perquè és un país molt gran i amb molt poca població.

Tot i que la temperatura voltava els 40-42 °C amb un cel totalment clar, no teníem sensació de calor ni suàvem, ja que la humitat és pràcticament inexistent. Això sí, quan tocàvem la roba que portàvem estava calenta.

Com en John sabia que m'agradava molt anar a pescar, i aquí la pesca esportiva és molt abundant, agafàvem una embarcació amb un amic seu i passàvem unes

**SYDNEY ESTÀ SITUADA EN
UNA BADIA PRECIOSA DE
FORMA MOLT IRREGULAR,
AMB EL SEU PONT
FAMOSÍSSIM, EL TEATRE DE
L'ÒPERA, UNS PARCS JARDINS
IMMENSOS DE VEGETACIÓ
TROPICAL SITUATS AL BELL
MIG DE LA CIUTAT, UNS
MUSEUS INCREÏBLES...**

estones molt bones pescant el King George (Sillaginodes punctatus), un tipus de peix molt apreciat que hi havia en abundància. No cal dir que també fèiem unes tertúlies ben llargues al voltant d'una taula.

Una anècdota: la població té un moll que s'endinsa mar endins i està sempre ple de gent pescant crancs molt grossos, una mena de cabra de mar que són molt bons. Resulta que la llei permet agafar-ne 50 exemplars per persona i dia i vaig quedar astorat per la quantitat permesa i perquè realment era molt fàcil emplenar-ne la galleda. Us podeu imaginar que als vespres gaudíem molt bevent unes cerques davant d'unes postes de sol dignes d'emmarcar.

Un cop acabada l'estada a Ceduna i després de tornar cap a Adelaide, en John em va dir: "ja sé que coneixes bé el país, però digues-me on voldries anar". Li vaig contestar que m'era igual i que em deixava aconsellar per ell. Em va demanar que si l'any 1992 vaig estar a l'illa de Tasmània i com que li vaig dir que no, vam organitzar una visita d'una setmana. Així que vam arribar a l'aeroport de Launceston, la segona ciutat de l'illa, on ens tenien preparat un cotxe de lloguer per fer una volta per l'illa. Recordo que em va agradar el paisatge del parc nacional Cradle Mountain-Lake St. Clair i les platges immenses i totalment salvatges que, al contrari de casa nostra, no tenen cap edificació.

Aquí vàrem viure una nova anècdota que no oblidaré mai: resulta que érem a Hobart, la capital de l'illa, el dia del nostre aniversari de casament. En John, que és molt detallista, ens va dir: "avui per anar a dinar, poseu-vos ben arreglats i no agafarem el cotxe, anirem en taxi".

Doncs bé, el taxista s'atura davant d'un restaurant del centre, hi entrem i en donar el nom de la reserva, ens diuen en català: "bon dia". Amb la Glòria vam quedar molt sorpresos, ja que no és massa normal trobar-se amb catalans per aquelles contrades i, un cop a la taula, la Ramona, la propietària, va seure amb nosaltres. Estava molt contenta i ens va explicar que fa molts anys, per uns problemes familiars, van voler anar a un lloc des del qual no fos fàcil tornar a Catalunya i, ves per on!, van acabar a Tasmània. Allà van començar en el món de la restauració i amb els anys van situar el seu restaurant Cisco's a les llistes dels millor restaurants de l'illa. El cert és que va ser molt agradable i vam menjar molt bé el tipus de cuina que tenim a casa nostra.

Un cop acabada la setmana, vam tornar cap a Adelaide on va passar els últims dies fent excursions pels voltants. I finalment va arribar l'hora del comiat, amb la promesa que tornarien a casa nostra, com així va ser. Ens hem anat veient a un cantó o un altre fins al dia d'avui.

Vam volar des d'Adelaide fins a Denpasar, a Bali, on ens hi vam estar uns deu dies, però això ja ho explicarem en el pròxim número.

Espero que us hagi agradat!

HISTÒRIA
PER XAVIER VALERI

La nul·litat de les eleccions municipals del 1895

El 15 de juny del 1895, la Comissió Electoral de la Província va publicar al *Butlletí Oficial* els raonaments pels quals va acordar desestimar la reclamació d'un grup de veïns de Sant Joan les Fonts que demanaven la nul·litat de les eleccions municipals celebrades el 12 de maig del 1895. La protesta havia estat presentada per Joan Caula (1865-1916) i tres veïns més. (*Llibre d'actes del Ple*. 40 de 111. Unitat 15). Joan Caula era l'hereu de Peracaula i en els llistats figura com a major contribuent.

Els veïns consideraven que el fet que l'alcalde, Ferran Domènech Mulleres (1839-1924), hagués presidit la secció electoral 2 (Sant Joan les Fonts) i no la secció electoral 1 (Begudà) era motiu suficient per invalidar els resultats de les eleccions. El ple de l'Ajuntament del 30 de maig va decidir presentar un plec d'arguments a la Comissió Provincial per tal d'evitar la nul·litat dels resultats.

Segons el BOP del 15 de juny, l'Ajuntament va informar que la capitalitat pràctica del districte era a Sant Joan, perquè hi havia les cases consistorials, les escoles públiques i la seva demarcació comprenia el nucli principal de població en nombre de residents i en riquesa. També afirma que abans de la divisió del districte en seccions electorals, els escrutinis de totes les eleccions sempre s'havien fet a Sant Joan. Exposava que els primers tinent d'alcalde residents a Sant Joan sempre havien excusat la presidència a la secció de Begudà i que havien estat substituïts pel segon tinent d'alcalde o regidor amb residència

a Begudà. En el cas de les eleccions del 12 de maig, el president de la secció de Begudà havia estat Josep Furcarà Funosas. Era un propietari de Begudà (zona de les Funoses) que solia estar present als governs municipals. Furcarà havia estat president, perquè en el ple del 3 de maig, el segon tinent d'alcalde Josep Junquera havia donat raons per negar-se a presidir la secció de Begudà.

Junquera havia proposat que el col·legi electoral de Begudà fos el seu domicili, atès el mal estat del local que havien fet servir fins a l'ocasió. En aquella època els anuncis apuntaven que la gent de Begudà solia votar a can Funosas. Pel que fa a Sant Joan les Fonts, Junquera havia demanat que l'escola fos la seu del col·legi electoral. El ple havia acceptat les propostes de Josep Junquera i la gent havia anat a votar a l'escola de Sant Joan i al domicili de Josep Junquera a Begudà. A Sant Joan, podien

votar 313 persones i a Begudà 118 (BOP. 15 de juny de 1895). Feia 5 anys que el sufragi era universal per als homes de més de 25 anys, però una bona part de la gent encara no tenia prou consciència de la utilitat del vot com a eina per canviar l'ordre de la vida. Ja fos amb sufragi censatari (votaven els que disposaven de rendes o ofici) o universal, en aquella època sempre guanyaven els mateixos. Tot i que entre ells també tenien les seves coses.

Segons els plens, ja el 1860, les escoles de Sant Joan eren a can Batista, on hi havia les habitacions dels mestres i les dependències de l'Ajuntament. Can Batista estava a la plaça Major i era de lloguer. A Begudà no tenien escola, però l'Ajuntament havia pagat al mestre de Castellfollit perquè hi anés a fer classes a temporades. Tot i que des del 1857 l'ensenyament era universal, en castellà, i els ajuntaments estaven obligats a procurar-lo, no va ser fins al juliol del 1895, que l'Ajuntament va acceptar la proposta de Josep Junquera de fer una escola a Begudà. El mestre va cedir 100 pessetes del seu salari perquè l'Ajuntament pogués contractar un ajudant que anés a fer escola a Begudà per 250 pessetes l'any. Els mestres exposats a l'anuari de Riera del 1894 eren Joan Plana i Faustina Pasqual.

Els resultats de les votacions fetes a l'escola de Sant Joan i a can Junquera van donar l'alcaldia a Joan Solà Antiga (1863-?), que formava part d'una nissaga de pape-rers i va ser jutge municipal i membre dels jurat popular entre el 1883 i el 1903. Ignasi

**ELS VEÏNS CONSIDERAVEN QUE
EL FET QUE L'ALCALDE, FERRAN
DOMÈNECH MULLERES,
HAGUÉS PRESIDIT LA SECCIÓ
ELECTORAL 2 (SANT JOAN
LES FONTS) I NO LA SECCIÓ
ELECTORAL 1 (BEGUDÀ)
ERA MOTIU SUFICIENT PER
INVALIDAR ELS RESULTATS.**

Martí Planagumà (primer tinent d'alcalde), Josep Junquera Juncà (segon tinent d'alcalde), Francesc Ros Alsina (regidor síndic), Senen Masoliver Bagó, Josep Jutglar, Enric Cabrafiga, Pere Plana, Gil Torras i Josep Janer. Van repartir la feina en les àrees d'Hisenda (Enric Cabrafiga Lliurella, Francesc Ros Alsina i Gil Torras Soler), Foment (Ignasi Martí Planagumà, Senen Masoliver Bagó i Josep Jutglar Vilà), Governació (Josep Junquera Juncà, Pere Plana Ferrés i Josep Janer Batlle), Consums (Ignasi Martí Planagumà i Francesc Ros Alsina), Escorxador (Francesc Ros Alsina i Pere Plana Ferrés) Junta Pericial (Josep Jutglar Vilà i Ignasi Martí Planagumà), Estadística del Treball (Enric Cabrafiga Lliurella i Senen Masoliver Bagó), Instrucció (Ignasi Martí Planagumà) i Confecció del Pressupost 1895-96 (Ignasi Martí Planagumà i Francesc Ros Alsina).

Des del 1860, l'Ajuntament estava format per nou edils, però a partir del 1895 van ser deu, perquè l'Ajuntament anterior, presidit per Ferran Domènech, havia demanat el dret a deu regidors pel fet que el municipi tenia més de 2.000 habitants.

Els regidors tenien el suport de les juntes de Sanitat, Beneficència, Consums, Instrucció Pública i Pericial. Les juntes estaven formades per gent escollida per l'Ajuntament i en el cas de la Junta Pericial els tres primers i el penúltim eren nomenats per Hisenda i els dos següents per l'Ajuntament. La Junta Pericial havia estat escollida el 7 de març de 1895 i es-

tava formada per Enric Cabrafiga, Marc de Roca, Joan Agustí (propietari de Begudà i impulsor de l'electricitat), Jaume Ginjaume (fuster) i Joan Solà. També hi havia alcaldes de barri. Encara hi havia la junta Municipal de Contribuents. El 15 de juliol de 1895, l'Ajuntament va escollir Ferran Domènech Mulleras (propietari), Joan Caula Mulleras (propietari), Narcís Trilla Prat, Rafel Soler Solé, Josep Furrera Funosas (propietari), Miquel Massó Balés, Martí Coderch Navarro (carnisser), Ramon Oriol Bonaventura (Industrial), Esteve Oriol Bonaventura i Pere Palou Iglésies (propietari).

L'administració de l'Ajuntament la portava el secretari que, segons consta en les actes, el 1895 era Jaume Dorca. A temporades, el secretari tenia un ajudant i el suport d'agències i advocats externs. Hi havia dos agutzils: un a Sant Joan i un altre a Begudà. El de Sant Joan era en Marià Cots. L'Ajuntament es feia càrrec del salari i l'allotjament dels mestres, del material escolar i de l'escola. Amb els altres municipis pagaven una part del manteniment de la presó del Partit Judicial d'Olot. Els mandats eren bianuals i el pressupost anual estava basat en el que recollien de les contribucions per la indústria i la propietat i per l'impost dels consums; quasi sempre devien diners a la Diputació. S'havien de fer càrrec de les lleves: havien de convocar els joves, fer-los la revisió física i tot sovint es trobaven amb casos de pròfugs. Hi ha el cas d'un

noi que el 1894 estava a la Congregació d'Escoles Cristianes i no es va assabentar que s'havia de presentar a l'Ajuntament. Quan ho va fer, l'Ajuntament va demanar a la Comissió Provincial de Lleves que no el castiguessin (*Llibre d'actes del Ple*. 83 de 111. Unitat 15). L'Ajuntament era responsable dels quintos fins que ingressaven a la Caixa de Reclutes i els sortejaven, acte al qual acudia el secretari de la corporació.

La Junta Pericial del Cadastre havia de vigilar, perquè es trobaven que en un Sant Joan en plena expansió s'elevaven cases sense permís. En aquests casos feien un acord de ple i aturaven les obres fins que el promotor pagués. També duïen el control dels animals que es mataven a l'escorxador. La ideologia de la major part dels regidors, sobretot dels propietaris rurals, es caracteritzava per ser conservadora, eren monàrquics i catòlics practicants i alguns d'ells, membres del Partit Liberal Conservador.

L'aprovació del projecte de la carretera que des de la cruïlla de les Funosas passaria per Sant Joan i arribaria fins a Sant Pau de Segúries va ser motiu de goig al Consistori. L'alcalde, Joan Solà, va expressar: "Cal felicitar-se per la sanció de l'expressada llei, la qual ve a concedir a aquest important centre industrial tenir una via de comunicació que faciliti el més gran desenvolupament d'aquestes indústries amb la major facilitat de transport dels seus productes". L'Ajuntament va acordar donar les gràcies al representant a les Corts del districte, Joaquim Escrivà de Romaní, marquès de Monistrol i Aguilar, enginyer, llicenciat en Dret i membre del Partit Liberal Conservador. El 7 de novembre va tenir lloc l'últim ple de l'exercici del 1895. En la darrera sessió el secretari Jaume Dorca va acomiadar-se de la Corporació, que va anunciar la contractació com a secretari interí de Lluís Fortiana (1847-1927), que ja havia ocupat la plaça abans i era el caporal del sometent del districte municipal de Begudà.

Il·lustració de Sant Joan les Fonts publicada a *La Il·lustració Catalana* (31 de març de 1894)

Arxiu Comarcal Garrotxa FONSACGAX149-190. ACGAX140-190-T2-15. 1895. Xarxa d'Arxius Comarcals (XAC). <http://arxiusenlinia.cultura.gencat.cat/ArxiusEnLinia/>
Anuari Riera del 1894
Butlletí Oficial de la Província 1895.

CULTURA
REGIDORIA DE CULTURA

La biblioteca Francesc Caula duplica el nombre d'usuaris amb la nova ubicació

El 25 de juny passat es va dur a terme l'obertura de la biblioteca Francesc Caula a la seva nova seu, la casa forta de Juvinyà

La biblioteca pública ha estat, des dels seus inicis, un dels punts de trobada més destacats del municipi en tant que espai cultural d'intercanvi de coneixement, relacions socials i zona de treball per a l'estudi. La biblioteca Francesc Caula, anteriorment ubicada al carrer Aiguanegra a sobre de la llar d'avis, comptava amb una sola planta en la qual confluïen la zona de lectura del públic adult, l'espai per a la lectura de les revistes i diaris, la zona infantil, i també, la recepció, el magatzem i els lavabos.

Tot i el disseny càlid i confortable, l'edifici presentava deficiències estructurals en els tancaments perimetrals, i també hi calia dur a terme algunes reformes per poder adequar-lo a les necessitats del moment. L'edifici format per l'antiga biblioteca i la llar d'avis no és de propietat municipal. El conjunt va esdevenir una donació del seu anterior propietari a Caixa de Girona amb la condició que fos destinat a aquests usos en qüestió. D'aquesta entitat bancària va passar a l'entitat Caixabank i, actualment, encara acull l'ús inicial pel qual va ser donat en un inici. Darrerament, Caixabank s'ha reunit un parell de vegades amb l'actual equip de govern de l'ajuntament de Sant Joan les Fonts per plantejar una proposta econòmica envers l'edifici, de tal manera que l'Ajuntament pogués accedir a la compra de l'immoble a preu de mercat actual.

No obstant això, des de l'inici de mandat, l'Ajuntament ha tingut molt clares les necessitats dels usuaris i de la població santjoanenca, l'estat de conservació de

l'edifici i les reformes que hi calien dur a terme. Per contra, el municipi disposava d'un gran monument com és el castell de Juvinyà que només s'obria en visita guiada i alguns caps de setmana i festius.

Aquest gran element del patrimoni de Sant Joan les Fonts catalogat com a BCIN (Bé Cultural d'Interès Nacional) es localitza al barri vell, just davant d'una de les zones urbanes que més ha de canviar en els pròxims anys i que esdevé una peça clau per a la dinamització cultural del nucli antic. Completament restaurat i obert al públic des del 2003, l'edifici presenta totes les característiques i qualitats necessàries per acollir una activitat cultural tan important com és una biblioteca. Tant és així, que l'equip de govern, seguint el seu Pla Estratègic de mandat, fa efectiu el trasllat de la biblioteca el juny de 2021 amb la voluntat d'obrir aquest monument a tota la població santjoanenca i no només als visitants i turistes.

**ELS USUARIS ESTAN CONTENTS
AMB EL CANVI D'UBICACIÓ.
ES VALORA POSITIVAMENT LA
DISTRIBUCIÓ DIFERENCIADA
DE LES ZONES D'ESTUDI DELS
INFANTS, JOVES I ADULTS,
ESPAIS DE TREBALL SEPARATS
EN DIFERENTS ZONES I PISOS.**

Valoració molt positiva

D'ençà de la seva obertura, els seus usuaris s'han duplicat. Tot i que alguna setmana s'ha tancat per vacances, més de 600 persones han fet ús de les instal·lacions culturals. A part, més de 700 visitants i turistes han passat pel castell de Juvinyà a visitar el monument que, a la seva planta baixa, presenta una exposició permanent en la qual s'explica la seva història i la de la família de cavallers que hi va viure.

La valoració dels usuaris de la biblioteca i dels visitants és molt positiva. Els usuaris estan contents amb el canvi d'ubicació. Agradeix, especialment, la zona infantil, sobretot als nens i nenes que en fan ús. També es valora molt positivament la distribució diferenciada de les zones d'estudi dels infants, joves i adults, espais de treball separats en diferents zones i pisos. Especialment, ben valorat és l'espai d'estudi i treball adult del segon pis, un lloc que ofereix tranquil·litat i concentració per estudiar.

Un altre element que ha afavorit un major accés a la biblioteca és l'ampliació dels horaris d'obertura. Actualment, es pot anar a la biblioteca de dilluns a divendres de 16.30 a 19.30. Dimecres, dijous, divendres i dissabte també està oberta de 10 a 14. Aquesta ampliació permet que un públic més variat pugui fer ús de l'espai, especialment les edats compreses entre 30 i 60 anys i, segons dades de visitants, el públic femení és qui més en fa ús. A partir de l'inici del curs escolar aquesta franja d'edat també s'ha vist augmentada, sobretot a partir de les visites guiades que dur a terme la Cristina, bibliotecària del castell, a les instal·lacions.

ENTREVISTA

Toti Toronell

Pallasso i organitzador del DepaRIUre

Treballador incansable, aquest artista multidisciplinari veí de Sant Joan les Fonts no deixa d'emocionar arreu amb els seus espectacles. Ara, a més, és l'organitzador del DepaRIUre, una jornada plena d'humor i bon rotllo que s'acaba de celebrar al nostre municipi.

Com va sorgir la idea de voler ser pallasso?

El 1992, amb 13 anys, vaig començar fent un curs de circ i a partir d'allà em va sortir l'oportunitat, juntament amb un company, de fer un espectacle. I així, de mica en mica, d'actuació en actuació, vaig anar descobrint que la figura del pallasso era la que més m'havia enganxat, deixant de banda altres disciplines del circ com els malabars o les acrobàcies. I vaig decidir tirar cap al clown.

Què és un pallasso?

Originàriament, la paraula pallasso prové de l'italià *pagliaccio*, que ve de *paglia* (palla). És a dir, l'home de palla, la persona que antigament en els espectacles eqüestres movia les bales de palla. I com que normalment anaven borratxos, tenien el nas vermell i queien i feien riure... I així de mica en mica es va convertir en un personatge amb identitat pròpia que es va anar incorporant als espectacles. El pallasso és un llenguatge escènic i de circ, però també és un llenguatge de coneixement en si mateix. En definitiva, és una manera de crear i de viure la vida!

De pallassos, n'hi ha de molts tipus. Amb quin t'identifiques més?

Jo soc un l'August excèntric! Perquè sí, en un circ, hi ha tota una jerarquia de pallassos. Per exemple, el Monsieur Loyal, que és el mestre de la pista, l'elegant, el que paga; el pallasso carablanca, que en essència és el clown, el que representa l'ordre i el seny, el savi... I també tenim l'August, que és el que té el nas vermell i que representa la llibertat i l'anarquia.

Així, per sobre, és com funciona aquesta família a la *Commedia dell'arte*. Però el personatge que representes sempre va en funció del teu company. Perquè sembla que no, però hi ha unes regles establertes!

Què va dir la família quan vas dir que t'hi volies dedicar?

El primer que va dir el meu pare va ser que quan sortís de treballar fes el que vogués. Primer vaig començar com a professor de teatre i de clown. Al final la família ho va acceptar quan va veure que m'hi guanyo la vida. Pensa que per ser pallasso s'ha de ser molt seriós, ja que requereix molta disciplina. Cada dia treballo moltes hores, perquè a més faig la direcció escènica, la dramaturgia, l'escenografia...

Quin diries que és l'objectiu d'un pallasso?

Has d'aconseguir fer feliç una persona del públic. Crec que aquest ha de ser el mínim! Els pallassos no han de fer riure, sinó que han d'emocionar, com qualsevol altre tipus d'art. Aquest és l'objectiu: emocionar!

Pots guanyar-te la vida fent de pallasso?

Sí, sí, des de l'any 1996. He dirigit, he actuat, faig escenografies... i més mal o més bé, me'n surto! Soc autònom, pago els meus impostos i tinc els mateixos maldecaps que qualsevol empresari.

També has desenvolupat un vessant gràfic molt important...

Tinc l'ofici de pallasso però soc creador: il·lustracions, escenografies, artefactes, escultures efímeres, instal·lacions... tot allò que parteix d'una dinàmica creativa.

Què és el riure per a tu?

El riure prové de la sorpresa, del fet inesperat, però només és una petita part de la funció del pallasso. Perquè riure és una més de les emocions i generar emocions sí que és el nostre autèntic objectiu! Això sí, en el món del pallasso és essencial i és l'emoció més intencionada.

Com és el públic ideal?

És algú que estigui disposat a jugar i a rebre, el que ve disposat a deixar-se sorprendre, el que ve per iniciativa pròpia i no obligat. Però tots els públics són ideals potencialment.

Tens cap truc que consideris infal·lible, que tinguis comprovat que sempre funciona?

Si el públic funciona, el pallasso creix.

A veure, sí que tens instruments, però si el públic està molt apàtic és que hi ha alguna cosa que no funciona. Moltes vegades es tracta d'escaltar-lo i fer allò que el públic vol, deixant de banda el teu guió. El fet és que has de jugar amb ell, empatitzar-hi, deixar que es creï una comunió...

Com aconsegueixes fer el mateix espectacle i mantenir sempre la "frescor"?

Això és ofici i forma part de la feina. Com ja he dit sempre has d'escaltar el públic i saber com has de fer-li arribar les teves emocions. El meu pallasso treballa sobre l'inconscient dels espectadors i el que intento és generar emocions, sense que ell sigui conscient que ho estic fent.

Quina ha estat la teva millor experiència sobre l'escenari?

Per a mi sempre ha estat l'última. Normalment totes les actuacions m'aporten moltes coses, però sempre procuro que sigui l'última que he fet la que més m'hagi aportat.

També has estat l'organitzador del recent DepaRIUre a Sant Joan les Fonts. Com va sorgir la idea?

La proposta va sorgir de l'Ajuntament de Sant Joan, que volia organitzar una "jornada de riure" i em van venir a buscar perquè els ajudés a fer la graella de programació. Finalment vam decidir preparar una matinal, que va tenir molt bona acollida.

El que ens agradaria seria poder organitzar un festival de cap de setmana, però és necessari tenir un bon pressupost! Ja ho veurem! L'important és que ara hem començat a caminar i que vagi creixent!

ENTREVISTA

Júlia Plana i Adrià Plana Pubilla i Hereu de la Garrotxa 2021

Per primera vegada dos germans resulten elegits Pubilla i Hereu de la Garrotxa. Aquests germans són la Júlia i l'Adrià Plana, d'Aiguaneira, que primer van tenir l'honor de convertir-se en Pubilla i Hereu de Begudà.

La Júlia té 23 anys i després d'estudiar un grau de Comptabilitat i Finances a la UdG treballa a Garrotxa Activa, el negoci familiar. L'Adrià, de 21 anys, és agent immobiliari a la mateixa empresa. Tots dos ballen a l'Esbart Marmoleny de les Preses i estan molt lligats a entitats de diversos municipis de la Garrotxa. Sense dubte, són els millors representants comarcals que podríem tenir.

Primer us vàreu proclamar Pubilla i Hereu de Begudà. Com se us va ocórrer presentar-vos?

ADRIÀ: A Begudà no teníem representació des de 2017 i com que teníem amics que

ho havien estat en altres indrets, ens vam animar, perquè la veritat és que ens feia molta il·lusió.

JÚLIA: La proclamació va tenir lloc el 3 d'octubre coincidint amb la Festa Major de Sant Cosme i Sant Damià, tot just després de la missa i abans del Ball de Capgrossos. I després es va celebrar el dinar popular. Va ser un dia molt maco!

Què significa ser Hereu i Pubilla?

A: Vol dir que et sents molt identificat amb el teu poble. És un sentiment de pertinença, d'identitat amb el territori.

J: A mi, personalment, em fa molta il·lusió ser pubilla del meu municipi i representar-lo durant tot un any.

I després, heu aconseguit el mateix títol, però representant a tota la Garrotxa. Quin procediment se segueix?

J: Primer s'ha de ser representant d'un barri o d'un municipi de la Garrotxa. I per la Fira de Sant Lluç es fa una quedada i un esmorzar amb altres pubilles i hereus de la comarca, que és on es fa un examen de cultura general i de vinculació amb la Garrotxa.

Com és l'examen?

A: És un examen individual amb preguntes senzilles, però molt de la Garrotxa: conèixer el nom dels volcans, els menjars típics... és a dir, coses que tothom d'aquí coneix!

I finalment va arribar la nit de la proclamació...

J: Sí, normalment se celebra entre el primer i el segon cap de setmana de novembre. Aquest any va tenir lloc el dia 13 al restaurant La Deu d'Olot. L'acte està organitzat pel CIT (Consorti d'Iniciatives Turístiques de la Garrotxa) que s'encarrega de tot.

Quantes parelles hi estàveu convocades?

A: Aquest any, a causa de la pandèmia, vam ser menys, al voltant d'unes vint parelles. Normalment, acostumen a ser força més, com el doble.

Qui actua de jurat?

A: Hi ha representants de cada barri o

municipi que voten a 10 persones. La que consideren millor obté 10 punts i van baixant de 10 a 1 punt.

A més, aquest any ha canviat el mètode de valoració. Ara no es decideix tant per l'aspecte físic, sinó per la vinculació que tens amb el territori. Tenen més pes les respostes de la prova escrita i així, quan arriba la nit del sopar, ja s'han fet les votacions. I es valora qui es considera més vinculat a la Garrotxa.

J: A més, el nostre cas és ben particular, perquè no és gaire normal que l'Hereu i la Pubilla siguin del mateix municipi. I molt menys germans. O sigui que va ser tot un orgull per a nosaltres!

Un cop heu estat elegits, quines són les vostres funcions com a Pubilla i Hereu de la Garrotxa?

A: És una feina de representació. Hem de representar el pubillatge en diversos dies assenyalats, com el Dia de la Mare, el Corpus, el Carnestoltes o la Fira de Sant Lluç... Hem d'assistir a tots aquells actes en els quals som reclamats.

J: No hi ha una llista fixa, sinó que t'has d'anar adaptant al que et van reclamant.

D'aquesta doble proclamació, quina us va fer més il·lusió, Begudà o la Garrotxa?

J: És la suma de totes dues. Però, sobretot, el que més valorem és el fet d'haver-ho aconseguit junts.

A part de ser germans, també us considereu amics?

A: Sí, tenim molt bona relació i sintonia. Ens entenem molt bé i no tenim mai cap problema.

Quin és el vostre lloc preferit de Sant Joan les Fonts?

J: Aiguanegra. Segurament perquè és on he viscut sempre, però el volcà i els boscos d'Aiguanegra m'agraden molt.

A: Jo també em quedo amb la natura que ens envolta. Les meves gallines, els meus gossos i el gat...

I ara, com a representants de la Garrotxa, ens podeu dir el vostre lloc preferit de la comarca?

J: Les Preses, perquè d'allà és la família del pare i hi estem molt vinculats. Hi tenim molts amics i família. Per tant, si haig de triar un lloc que no sigui Aiguanegra, seria en les Preses.

A: Sí, les Preses estan molt bé. Hi ha de tot!

El pregó de les festes de Sant Joan les Fonts

23 de juny de 2021
*A càrrec de les juntes del Club Poliesportiu Santjoanenc (CPS)
que aquest 2021 ha celebrat el seu 50è aniversari*

Bona tarda a tothom!

Al pregó hi van assistir part de la junta que va constituir el Club Poliesportiu Santjoanenc (CPS), Domènech Espadale, Gabriel Villegas i Pere Sucarrats, que van explicar les anècdotes que van viure i els esforços que van haver de fer fins a aconseguir la construcció de la piscina.

LA PRIMERA JUNTA

Història d'una idea: construir una piscina

A càrrec de Pere Sucarrats, president

Després de molt temps funcionant, el 7 de març de 1971 es va formalitzar oficialment la constitució del CPS com a entitat poliesportiva. La primera junta oficial estava formada per:

President: **Pere Sucarrats**
Vicepresident: **Domènech Espadale**
Secretari: **Gabriel Villegas**
Vicesecretari: **Josep Orri**
Tresorer: **Xico Arnau**
Comptador: **Juanito Vila**

El 10 de juny de 1971 es va celebrar l'obertura de la piscina gran i de la piscina petita per a la mainada. En aquella època teníem un sistema de tractament de l'aigua, però vestidor i vàter provisional. El bar era un *xiringuito* de canyes i fustes fet amb molta il·lusió i traça per en Vicenç Soler i la Carmina, que va ser els primers bàrmans, a canvi del manteniment de les piscines i de la zona verda.

Per cert, la gespa de la zona de la piscina la vam posar en glebes els mateixos socis. No hi havia ni diners ni temps per sembrar-hi. Però tot ho fèiem amb la satisfacció dels somnis aconseguits!

La inauguració oficial de les piscines

El juliol de 1972 es va celebrar la inauguració oficial de la piscina. Ja teníem ves-

tidors, bar i poc més... però era suficient per motivar la presència del delegat nacional d'esports i altres autoritats:

Alcalde: Josep Corderch
Delegat nacional d'esports: Joan Gich
Governador: Anguera Samsó
President de la Diputació: Ferrusola
President del Club: Pere Sucarrats
Junta, consistori, socis i sòcies...

Vam aprofitar l'ocasió per explicar-los el pla d'instal·lacions previstes, la ubicació del futur pavelló, el camp de futbol, les pistes de tennis... un somni que 50 anys més tard són realitat!

Com a anècdota, cal recordar que el delegat nacional ens va suggerir construir una protecció entre l'entrada i els lavabos d'homes, per millorar així la privacitat.

Poc després vam organitzar uns cursats de natació amb un entrenador homologat, Benito Lluma, que impartia classes dels quatre estils: crol, braça, esquena i papallona. L'objectiu era consolidar la participació dels infants per formar un equip i poder competir. No va ser gens fàcil perquè en aquella època no hi havia el costum entre els més petits de fer esport i, encara menys, la natació.

L'entrenador va necessitar molta mà esquerra per motivar la mainada a entrenar i a competir. I la Junta va tenir també molta persistència per aconseguir la col·laboració i la participació dels pares.

Entre les altres fites que vam aconseguir, cal destacar que vam donar continuïtat a una base de socis augmentada i prou motivada per substituir ràpidament les baixes, tant a la junta com en les diverses seccions.

Per motius laborals, que m'obligaven al trasllat de residència vaig presentar la meua dimissió com a president l'any 1973. I a proposta de la Junta, assumí la presidència del CPS en Lluís Domènech.

Fins aquí, un breu resum dels inicis del Club Poliesportiu Santjoanenc, que ha celebrat aquest any el seu 50è aniversari des de la seva constitució oficial.

Gràcies per la vostra presència i paciència.

**L'ENTRENADOR VA
NECESSITAR MOLTA MÀ
ESQUERRA PER MOTIVAR
LA MAINADA A ENTRENAR
I A COMPETIR. I LA
JUNTA VA TENIR TAMBÉ
MOLTA PERSISTÈNCIA
PER ACONSEGUIR LA
COL·LABORACIÓ I LA
PARTICIPACIÓ DELS PARES**

LA JUNTA ACTUAL

A càrrec de Miquel Batlle, president

La junta actual està formada per:

President: **Joan Llop**
Tresorer: **Miquel Batlle**
Secretari: **Xavier Alonso**

1. La transició

Gràcies! Jo parlaré en representació de la junta actual del Club. Soc Miquel Batlle, 28 anys, soci des de petit, he passat per les seccions, la junta de natació i ara formo part de la junta com a tresorer.

Just 50 anys després, agafem el relleu d'aquestes persones, amb la mateixa empena, emprenedoria i il·lusió que ells tenien en aquell moment.

És un orgull compartir aquest acte amb quatre de les sis persones que varen formar la primera junta del club i poder seguir el seu llegat. Allò que ells van crear i tants altres voluntaris han ajudat a construir al llarg de tots aquests anys.

Avui hi som nosaltres, però durant 50 anys, molts voluntaris i persones amb ganes d'aportar desinteressadament pel Club, l'han mantingut viu, l'han fet créixer i ens n'han fet sentir orgullosos.

S'ha vist una gran transformació, amb un creixement de les instal·lacions molt important.

La frase que sentim setmana rere setmana quan pel club passa gent de fora: "Són unes instal·lacions espectaculars per ser un poble de només 3.000 habi-

Membres de les juntes i de l'Ajuntament durant el pregó

tants". Això ens ha de fer sentir orgullosos, ja que disposem de 16.000 m² i més de 2.500 m² per a la pràctica d'esports.

Però el repte més important no és lluir a primera vista, el repte majúscul és tenir la instal·lació viva, amb persones practicant esport, ben mantinguda, neta i cuidada. Actualment és on es destinen la major part dels recursos, no ens podem permetre tenir-la buida o que caigui a trossos.

2. Què hem fet

Just aviat farà dos anys, concretament el 13 de setembre de 2021, que vàrem entrar a formar part de la Junta, després de celebrar-se eleccions per primera vegada a la història de l'entitat. En haver-hi eleccions, els socis varen poder triar entre dos projectes i ens varen fer confiança.

En aquests dos anys, n'hem tingut un i mig de pandèmia, al qual ens hi hem ha-

gut de saber adaptar. Aquesta afectació, només l'any passat, va tenir un impacte econòmic de 8.400 €.

Però també hem tirat endavant molts altres projectes:

- La creació i desenvolupament de plans de neteja i manteniment, tenir la

**LA FRASE QUE SENTIM
SETMANA RERE SETMANA
QUAN PEL CLUB PASSA
GENT DE FORA: "SÓN
UNES INSTAL·LACIONS
ESPECTACULARS PER SER
UN POBLE DE NOMÉS 3.000
HABITANTS". AIXÒ ENS HA DE
FER SENTIR ORGULLOSOS.**

instal·lació al dia, amb l'objectiu de fer més eficients els costos.

- S'ha dinamitzat el gimnàs. Ara mateix s'està donant un nou servei al municipi. En aquests moments en gaudeixen més de 110 persones.

- S'ha seguit equipant la pista poliesportiva. Tot i que no està enllestida, es van fent passos.

- Nou servei de porteria per a la piscina i els caps de setmana, per tal que el soci rebi l'atenció i el servei que es mereix.

- S'ha tornat a dinamitzar la secció d'excursionisme.

- També s'ha reestructurat l'organigrama i el funcionament de les seccions per potenciar la figura del coordinador i donar-los més eines.

3. Eixos de futur

Quins son els nostres reptes de futur?

La primera Junta i l'actual durant la celebració del 50è aniversari del CPS

A data d'avui, el CPS compta amb 926 socis, més de 200 esportistes i 110 abonats al gimnàs.

- La nostra missió és contribuir a la salut i benestar dels socis, santjoanencs i santjoanenques, de l'edat que sigui, des de nens fins a avis. Hi contribuïm donant servei tant a la persona que ve al gimnàs a fer estiraments com a la que va a relaxar-se a la piscina. Ara és un moment important ja que amb la pandèmia es poden haver trencat hàbits.

- Hem intentat adaptar-nos de la millor manera possible, tot i l'impacte econòmic. Ara som 30 socis més que fa un any, el que representa un augment de més del 4%, i tenim l'objectiu d'arribar a 1.000.

- Igual que hem sabut adaptar-nos a la pandèmia, ho hem de fer amb les noves tendències esportives. Cal que ens adaptem a l'entorn.

**AQUEST PATRIMONI
IMMATERIAL ÉS EL QUE ENS
FA SENTIR AQUEST ORGULL.
NOMÉS EL MANTINDREM
VIU VIU AMB EL CORATGE
DE SANTJOANENCS
I SANTJOANENQUES
QUE ACTUEN
DESINTERESSADAMENT A
TRAVÉS DE LES ENTITATS.**

Des de la Junta hem de donar eines i suport a les seccions perquè segueixin treballant amb l'esport de base per transmetre els seus valors: millora física, passar-s'ho bé, fer amics... tot això sense oblidar la tecnificació per tenir

uns equips que es converteixin en grans referents.

Un exemple ha estat l'equip de bàsquet entrenat per en Xevi Sala que del 2013 al 2018, durant sis temporades, va jugar a Primera Catalana, i es va convertir en el 5è millor equip de la província. Al poble n'hem estat conscients? Ha tingut el reconeixement que es mereix? Cal valorar que van portar el nom del club i del poble per tot Girona i Barcelona.

4. Conclusió

Per anar acabant, cal tenir clar que el club no és una súper instal·lació, sinó un PATRIMONI IMMATERIAL.

Aquest patrimoni immaterial és el que ens fa sentir aquest orgull. Només EL MANTINDREM VIU amb el coratge de santjoanencs i santjoanenques que actuen desinteressadament a través de les entitats.

Tenim la sort de tenir un poble amb nombroses entitats de totes les tipologies. Cal que siguem constructius, sumem positivament i ens impliquem. Només així podrem mantenir aquest patrimoni immaterial del poble.

Per exemple, podem veure Els Colats, una entitat molt jove formada per nois i noies amb empenta (que costa de trobar), són persones molt preparades amb formació superior que han pogut tornar al poble. De la meua generació, la del 92, ben pocs hem tornat.

Des de les institucions, cal seguir donant suport a tots aquests patrimonis immaterials i donar eines i facilitats per poder-ho desenvolupar.

Entre tots podem construir un poble viu!

Comissió, alcaldessa, regidors, entitats...
molt bona Festa Major i gaudiu-la amb qui més estimeu!

Records

Seguim buscant fotografies antigues —o no tan antigues—
que sorprenguin, emocionin, ens facin viatjar en el temps,
recordar, identificar i homenatjar persones,
generacions o èpoques.

Grup de l'escola de Sant Joan les Fonts. 1969

Laura Corominas, Marta Canal, Dora Compte,
Albert Coromines, Joan Bramon, Maria Ruiz,
Feli Verdejo, Fina Palau, Carolina Serrat,
Margarita Orri i Marta Sanarols, entre altres

Senyores al carrer. 1962

Colla d'amigues de Sant Joan les Fonts pels volts de Corpus. Entre elles, la Clotilde, la Irene i la Conxita de Ca l'Alberta

Sopar d'homes. 1974

Dinar d'amics, entre ells, Enric Canal i Pere Jordà

